ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Наша історія

Вінниччина: перекували мечі на рала

СТОР. 3

Баланс тижня

Що менше сюрпризів, то більше компромісів

СТОР. 6

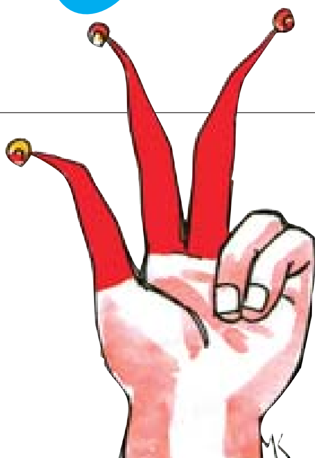

Міліцейські історії

«Після короткої розмови правоохоронці почали катувати мене»

СТОР. 14

№ 33 (5033) ВІВТОРОК, 22 ЛЮТОГО 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

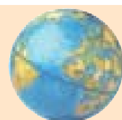

У НОМЕР:

«Перенестися із України XX століття у XXI століття»

Таке завдання Володимир Литвин вважає головним.

Учора Володимир Литвин побував із робочою поїздкою на Житомирщині, відвідав Ємільчинський і Баранівський райони. Він пояснив, що прийняв рішення приділити першочергову увагу Поліським регіонам. Адже там, де розвинута індустрія, працюють підприємства, проблеми вирішуються простіше. Він відвідав Ємільчинську гімназію і школу в Першотравенську Баранівського району, лікарні в Ємільчиному і Баранівці. СТОР. 2

Хліб подорожчав

На кілька відсотків подорожчав минулого тижня хліб у Єнакієвому та Горлівці. У середньому за буханець покупцям доводиться викладати на 15 копійок більше, ніж раніше. Виробники пояснюють, що протягом року зросли у вартості енергоносії, пальне, а також борошно. Тож збільшення ціни було неминуче.

А в обласному центрі несподівано в дефіциті опинилося борошно. У деяких супермаркетах воно зникло з полиць, в інших — продавали не більше пакета «в одні руки» по 4—4,5 гривні за кілограм. Продавці на ринках швидко зорієнтувалися і мінулими вихідними продавали борошно по 5 гривень за кілограм.

Заступник голови Донецької обласної держадміністрації Кім Берестовий запевнив, що ситуація на ринку борошна, хліба та хлібобулочних виробів є стабільною. СТОР. 8

Ми лідируємо в Європі за кількістю смертей у ДТП

Україна опинилася в п'ятірці країн Європи, на дорогах яких гине найбільша кількість людей, повідомив журналістам віце-президент Асоціації безпеки дорожнього руху Федір Гончаренко. За його словами, починаючи з 2000 року, через збільшення автомобілізації та не завжди високого професійного рівня водіїв кількість ДТП і загиблих почала зростати.

За роки незалежності у ДТП загинули майже 137 тисяч осіб, майже мільйон людей отримали тяжкі тілесні ушкодження, щонайменше половина з них стали інвалідами. Тільки після прийняття більш жорстких правил дорожнього руху аварійність і кількість жертв почали скорочуватися. Нагадаємо, в 2010 році було зафіксовано 4 682 загиблих у ДТП. СТОР. 9

«Говоріть українською, я вас не розумію»

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора світ відзначав Міжнародний день рідної мови. За підрахунками ЮНЕСКО, сьогодні люди говорять понад шістьома тисячами різних мов, половині з яких загрожує зникнення. Причини цього — війни, депортації, міграції і мовне змішування. Та, попри те, що українська є єдиною державною в нашій країні, захищається законами і навіть Конституцією, її майбутнє не перестало хвилювати багатьох наших співгромадян. Одне із друкованих видань країни провело своє дослідження. Його результат — прогноз: через 60 років українська мова зникне. Тим часом уже зараз виборювати своє право на навчання чи просто спілкування «солов'їною» подекуди доводиться через суд, голодування чи навіть актами самоспалення.

— Цей день рідної мови для нас, на жаль, — не свято. Це — глибока наша печаль, що ми, наша мова зараз перебуваємо в такому стані, — сказав учора під час «круглого столу» народний депутат, голова ВУТ «Просвіта» Павло Мовчан. Водночас у іншому куточку столиці відзначали роковини, відколи забарикадували одну з кращих книгарень країни «Сяйво». СТОР. 8

На знімку: біля книгарні «Сяйво» відбулася акція «Книгарня «Сяйво» — остання барикада української культури!».

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ПОДІЇ

«Доступне житло» не всім доступне

Для багатьох мешканців Кіровоградщини не таємниця, що останніми роками житлове будівництво в області ведеться повільними темпами. Досить сказати, що торік не було здано в експлуатацію жодного багатоповерхового будинку. 159 об'єктів залишаються у статусі довгобудів і лише 21 з них має стан готовності більше 50%. Тим часом на квартирному обліку перебувають понад 19 тисяч людей. Певною мірою змінити стан справ покликана державна програма «Доступне житло». В її рамках уряд поставив перед областю конкретне завдання — вийти на рівень 2007 року, тобто ввести в експлуатацію 116 тисяч квадратних метрів житлової площі. Причому вартість одного квадратного метра новобудови не повинна перевищувати восьми тисяч гривень, а для працівників бюджетної сфери — чотирьох тисяч. СТОР. 9

Лівія погрожує припинити поставки нафти за кордон?

Жорстокість лівійських військових, які застосовують бойову зброю для розгону опозиції, не змогла втримати країну від нових заворушень, що докотилися до Тріполі. Син лідера Муаммара Каддафі Сейф-аль-Іслам, який виступив зі зверненням до нації, пригрозив державі початком громадянської війни й розпадом. Сам полковник, за чутками, вирішив пересидіти заворушення в одній із дружніх країн.

Страйки, що почалися у Бенгазі, незважаючи на численні жертви серед опозиції, докотилися до столиці Лівії Тріполі. У місті не припиняються сутички між прихильниками й противниками лідера Муаммара Каддафі. Раніше демонстранти навіть спробували підпалити одну з його резиденцій, що розташована за 50 км від столиці. СТОР. 7

КОРОТКО

■ На Херсонщині троє дітей захворіли на менінгококову інфекцію, одна дитина померла **(Укрінформ).**

■ За останні п'ять років кількість учнів загальноосвітніх шкіл Черкащини зменшилася більш як на 35 тисяч і нині становить 127450 дітей віком від 6 до 18 років, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ В Івано-Франківську розпочався тиждень вшанування пам'яті Лесі Українки **(УНІАН).**

■ Одеський аеропорт відновить авіарейси до Єгипту 27 лютого **(УНІАН).**

Доходи банків України в січні 2011 року зросли на 1,7% — до 11 мільярдів гривень

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Бізнесу заважає містечковий бюрократизм

У селі Бишків Жовківського району народний депутат України Петро Писарчук зустрівся з власницею невеличкого підприємства Галиною Коцовською. Жінка розповіла несподіваному гостеві, як її бізнес з допомогою владних структур намагаються знищити конкуренти.

Шість років тому Галина Коцовська викупила напівзруйнований свинарник. Зробила ремонт. Закупила обладнання, і почала займатися виробництвом садового декору. Спочатку на непримітну фірму ніхто не звертав увагу, поки не наростили виробництво. А тоді почалися проблеми.

Згадали, що після купівлі зруйнованого свинарника не змінили його призначення. Нині це зробити заважає низка бюрократичних процедур. Те, що люди мають роботу, справно сплачуються податки, мало кого цікавить.

Цим унікальним бізнесом ще займаються біля Києва. Саме конкуренти намагаються зупинити роботу бишківських майстрів, заручившись підтримкою чиновників із Жовкви, вважають на підприємстві.

Найбільше проблем створюють регулярні наїзди працівників санепідемстанції та інших контролюючих органів. Санітарна зона, згідно з існуючими нормами, має становити 50 метрів. Колишній свинарник знаходиться далеко за межами села — за 500 метрів. Дотримані й інші вимоги. Але атаки на успішного підприємця продовжуються. Щоразу виписують нові штрафи та виносять приписи про закриття виробництва. Працівники доведені до відчаю. Перевірки, як правило, починаються наприкінці зими, коли запускають виробництво. Власники замовили необхідну технічну документацію, заплатили 400 тисяч гривень, але погодження займають дуже багато часу.

Робітники запитували народного депутата, як побороти містечковий бюрократизм, коли чиновник, відчуваючи свою безкарність, робить все, що йому заманеться. Бишківське підприємство за підтримки керівництва району могло б розширити виробництво садових декорів і збільшити кількість робочих місць. Без будь-якої фінансової допомоги. Тільки б не заважали.

Вислухавши людей, народний депутат пообіцяв взяти під свій контроль ситуацію на Бишківському підприємстві.

Наступна зустріч — на фірмі «Агрофрутіка Бишків».

— Це українське підприємство з італійськими інвестиціями. Займається вирощуванням за сучасними європейськими стандартами якості малини, суниці, бузини, зелені та інших культур для харчової промисловості. 90 відсотків вирощеної продукції експортують до країн Євросоюзу, решта продається на агроринках найбільших міст України, — розповів керівник підприємства Анатолій Ключко.

На полях агрофірми під час сезонних робіт працює понад 600 осіб. Збирати львівські ягоди приїжджають із сусідніх областей. Середня зарплата — близько 2,5 тис. грн. Забезпечують житлом у гуртожитку. — В Італії набагато кращі умови для ведення бізнесу. Тільки у нас немає можливості займатися масштабним агробізнесом, оскільки всі землі вже зайняті. Унікальні чорноземи в Україні чомусь ніхто не обробляє і не використовує, — говорить Марцін Халєр, інвестор агрофірми з Італії. Незважаючи на штучні труднощі, залишати свій бізнес в Україні він не збирається.

Проблеми підприємства виникли з вини попередньої влади. Як розповів Марцін Халєр, заборгованість із відшкодування ПДВ — 400 тисяч гривень — ще з 2007 року. Агрофірма виграла два суди, проте кошти не повернули.

Петро Писарчук пообіцяв інвестору та керівництву агрофірми взяти під особистий контроль питання відшкодування ПДВ «Агрофрутіці Бишків». На його переконання, потрібно всіляко сприяти та допомагати інвесторам, які вкладають свої кошти в економіку краю та створюють нові робочі місця.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

СПІВЧУТТЯ

Висловлюємо щирі співчуття народному депутату України Першому заступнику Голови Верховної Ради України МАРТИНЮКУ Адаму Івановичу у зв'язку з тяжкою втратою — передчасною **смертю матері Євдокії Андріївни.**

Відійшла у вічність чудова людина з красивою душею, багатим життєвим досвідом.

Нехай земля буде пухом Вам, Євдокіє Андріївно!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО.

Керівник Апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

Фракція комуністів у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття Першому заступнику Голови Верховної Ради України Мартинюку Адаму Івановичу у зв'язку з непоправною втратою — передчасною **смертю матері Євдокії Андріївни.**

«Перенестися із України XX століття у XXI століття»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Він сказав, що в радах люди різних політичних переконань, але часто це умовний поділ. Люди вибрали різні партії, щоб реалізувати себе. Насправді їх нічого не ділить, а об'єднують проблеми, які треба розв'язувати. Зокрема, в Ємільчиному він повідомив, що для розвитку цього району додатково виділено 8 млн. грн., які підуть на об'єкти освіти, охорони здоров'я. На питаннях медицини зупинився особливо, наголосивши на тому, що необхідно провести суцільну диспансеризацію населення. А говорячи про освіту, наголосив на тому, що саме знання не дадуть змоги нашим дітям загубитися в житті. У світі, сказав він, бунтує бідність, а з бідністю треба боротися сучасністю. Тобто люди мають знати, як орієнтуватися в цьому житті, головне, щоб ці знання мали дійовий характер. На хімії, на металі Україна не зможе далі розвиватися, бо не буде середовища для життя через екологічне перевантаження. Країна поступово перетворюється на одне суцільне сміттєзвалище. Щоб суспільство розвивалося, потрібне світло для початку, хоча б свічка, щоб не було безладдя.

Йшлося і про проблеми землі. Незабаром мають відбутися парламентські слухання з цього питання. Швидко прийняти закони про ринок землі — це шлях до обезземелення людей.

☞ ПОЗИЦІЯ

Володимир Литвин: «Не треба повторювати сертифікатної приватизації. Необхідно провести інвентаризацію, скласти реєстр власників землі, прийняти інші нормативні акти».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Володимир Литвин під час відвідання центральної районної лікарні привітав породіллю з народженням дитини.

Говорячи про сучасний стан села, В. Литвин наголосив на тому, що не можна перетворювати всю країну на один великий центр зайнятості, особливо це проблема характерна для сільської місцевості. Насамперед людей хвилює пенсійна реформа. — Якщо тільки говорити про неї, а нічого не робити, то спершу Пенсійний фонд стане банкрутом, а потім і вся держава, — зазначив В. Литвин. Допустити цього не можна. Ми й так запізнилися з реформами. Наповнювати Пенсійний фонд вкрай складно. Проблеми вирішуються за рахунок держбюджету. Тобто кошти, які мали б піти на освіту, медицину, йдуть на виплату пенсій.

Володимир Литвин наголосив на тому, що не варто нині приділяти велику увагу підвищенню пенсійного віку. Що стосується держслужбовців, то і так надходять заяви про продовження строку роботи на державній службі. Є й інші питання, які можна швидко вирішити. Головним він вважає принцип добровільності — хоче людина працювати і далі, щоб отримувати потім більшу пенсію, хай працює далі. Та більше дискусій точиться навколо високих виплат. Причому ратують за зниження високих пенсій ті, хто вже на заслуженому відпочинку. Але саме по собі скорочення сум не вирішить проблеми скорочення дефіциту ПФ. Проте матиме велике психологічне значення. Люди відчують, що проблеми знаходять вирішення. Володимир Литвин передав лікарням медичне обладнання та подарунки школам.

Олексій КАВУН.

Володимир ЛИТВИН: «Контрольна функція парламенту має бути посилена»

Ніхто не скасовував конституційне положення, що винятково парламент є представником народу. На цьому Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив в інтерв'ю тижневику «Бізнес», **повідомляє прес-служба парламенту.**

В. Литвин, зокрема, зазначив: говорити про звуження повноважень єдиного законодавчого органу можна лише в контексті того, що значно зменшився його вплив на кадрові призначення, на формування Кабінету Міністрів. «Якщо раніше міністри розуміли, що доля кожного з них залежить від парламенту, то тепер вони зорієнтовані лише на двох людей — Президента та Прем'єр-міністра, — сказав він, — Водночас зв'язок, при якому уряд залежав від парламенту, а парламент — від уряду, значно занижував планку вимогливості: ніхто не хотів критикувати свого міністра». До того ж, хоч як це парадоксально, заявив В. Литвин, нині у Верховної Ради з'явиться більше можливостей щодо впливу на уряд.

Глава парламенту також підкреслив, що контрольна функція законодавчого органу повинна бути кардинально посилена — крім критики влади потрібні ще й практичні дії. Крім того, В. Литвин зауважив, що одним із чинників ефективної роботи парламенту є свідоме голосування народних депутатів за законопроекти. «Партійна дисципліна, яка є нині, доведена до абсурду. Навіть автори законопроектів не голосують за свій документ через те, що у фракції інша установка, — сказав він. — Таке враження, що привид імперативного мандата укорінився в депутатів на підсвідомому рівні». На думку Голови Верховної Ради, частині депутатів така позиція на руку — простіше сховатися за спиною фракції, ніж відповідати самому та відстоювати особисту позицію. «Цьому є пояснення — невизначеність виборчої системи на наступних виборах», — зазначив він.

Завдання, принципи та організація діяльності органів виконавчої влади

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, ***розглянувши на своєму засіданні законопроекти «Про центральні органи виконавчої влади» та про внесення змін до Закону «Про Кабінет Міністрів України», рекомендував ухвалити їх у першому читанні. А оскільки члени комітету висловили до цих документів чимало зауважень, то голова комітету Олександр Омельченко, зазначивши, що також поділяє точку зору, що над цими законопроектами ще багато треба попрацювати, запропонував зробити в цьому напрямі перший крок. Тобто, ухваливши в першому читанні, внести необхідні зміни.***

Представляючи законопроект «Про центральні органи виконавчої влади», перший заступник міністра юстиції Інна Ємельянова сказала, що цей документ має визначити основні завдання, принципи та організацію діяльності центральних органів виконавчої влади, їх види, структуру, компетенцію, місце в системі органів виконавчої влади. Під час обговорення перший заступник голови комітету Ольга Боднар, зауваживши, що діяльність центральних органів влади вже давно потребує законодавчого врегулювання, заявила, що поданий законопроект суперечить деяким статтям Конституції та не відповідає на низку важливих запитань, зокрема — які центральні органи виконавчої влади нам потрібні та яким чином визначатиметься потреба в їхньому утворенні.

Ще один обговорений законопроект (про внесення змін до Закону «Про Кабінет Міністрів України»), за словами І. Ємельянової, розроблений з метою оптимізації питань організації та порядку діяльності Кабміну. Зокрема, в ньому пропонується ліквідувати урядові органи, які діють у системі міністерств, та урядові комітети. Закон про Кабмін пропонується доповнити положенням, згідно з яким перший віце-прем'єр та віце-прем'єри за рішенням Президента можуть очолювати міністерства. Водночас із закону пропонується виключити положення, за яким член уряду міг бути звільнений главою держави за поданням Прем'єр-міністра, замість скасованої посади міністра Кабінету Міністрів пропонується запровадити посаду керівника секретаріату Кабміну.

На думку заступника голови комітету Юрія Ключковського, головна ідея цих законопроектів — «зробити Президента главою виконавчої влади». Та якщо «Президент повністю контролює уряд, більшість у Верховній Раді та, через Вищу раду юстиції, судову систему, то це означає, що всі повноваження сконцентровані в одних руках», — вважає він. Причому ця концентрація влади, на думку Ю. Ключковського, відбувається всупереч нормам Основного Закону. «Конституція не передбачає призначення Президентом заступників керівників центральних органів виконавчої влади, а в законопроекті це значиться, так само за Конституцією Президент призначає голів, а не заступників голів Фонду держмайна й Антимонопольного комітету», — наголосив він.

Застереження до пропонованої в законопроекті ідеї звільнення разом із міністром і першого заступника міністра висловив і голова комітету О. Омельченко, котрий зазначив, що «такого чуда», коли перший заступник має йти з роботи разом із міністром, ще не було. «Одна справа, коли цей заступник щось там не те підписав, але якщо, наприклад, міністра «застукали» в сауні з чужою жінкою, то чому за це має відповідати його заступник?» — запитав О. Омельченко.

☞ НОРМА ЗАКОНОПРОЕКТУ

Документом пропонується заборонити використання в назвах блоків політичних партій прізвищ, імен та ініціалів історичних постатей та інших осіб.

Комітет також підтримав законопроект про внесення змін до деяких законів України стосовно найменування виборчих блоків. Його автор, народний депутат Іван Заєць, вважає, що наявність іменних блоків, особливо під час виборів до органів місцевого самоврядування, вводить в оману виборців, які, голосуючи за популярну особистість, проводять кандидатів, які не несуть перед виборцями жодних політичних зобов'язань. На думку І. Зайця, ухвалення цього законопроекту сприятиме структуризації партійної системи, зниженню рівня політичної корупції та становлення суб'єктів виборчого процесу як носіїв ідеології.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Спочатку на непримітну фірму ніхто не звертав увагу, поки не наростили виробництво

Вінниччина: перекували мечі на рала

За роки незалежності в регіоні припинили роботу всі військові заводи. Їх продукція домінувала в економіці області. В одвічно аграрному, багатому на чорноземи краї, зайнялися звичною для себе хліборобською справою. Продукція селян — агропромислового комплексу, переробної і харчової галузей — переважає всі інші галузі і становить майже 70 відсотків у загальній кількості промислових виробів.

Нічого дивного, що після розпаду Радянського Союзу «оборонка», як мовиться, здалася без бою. Втім, самої зброї на теренах краю ще багато. Тому передчасно повторювати відому фразу: «Прощавай, зброє!».

Військові обіцяють прибрати смертоносні арсенали. В основному це вже зроблено. Прикро інше. Для людей з «оборонки» не вдалося знайти нове заняття. До цієї армії безробітних долучилися цукровари — за двадцять років у регіоні знищили половину цукрозаводів. Після реформування колгоспів для багатьох селян робота залишилася тільки на власному полі та обійсті.

Нове явище — безробіття — так укорінилося, що дотепер не відпускає з міцних обіймів краян. Якщо на початок 1991-го кількість зайнятих працівників становила 856,2 тисячі осіб, то на початок цього року їх значно менше — 617 тисяч. Число незайнятого населення, за підрахунками фахівців, становить нині майже 83 тисячі осіб.

Щоб зриміше уявити, якою була рідна Вінниччина двадцять років тому і якою вона є нині, пропонуємо читачам низку інших порівнянь. Приблизно триста тисяч (!) земляків залишили цей світ за ці двадцять років. Померло майже стільки, як нині налічується в обласному центрі (у Вінниці 360 тисяч мешканців). Серед живих, на щастя, незмінною залишилася готовність допомогти іншим. Навіть якщо заради такої допомоги слід принести у жертву власне життя. Про це ви також прочитаєте у пропонованій добірці матеріалів з центрального регіону нашої держави — Вінниччини.

Коли несли прапор, над нами летів голуб

Синьо-жовте полотнище, яке вперше замайоріло на центральному майдані Вінниці у жовтні 1990-го, виготовила місцева вчителька Лариса Корнієнко.

Загалом шість прапорів із символікою незалежної держави пошила пані Лариса. Найбільший з них — 6х3 метри — нині знаходиться в обласному краєзнавчому музеї. Активний борець за незалежність рідної держави, вона нагороджена орденом «За мужність» та медаллю «Захисник Вітчизни».

— Цей найбільший прапор я шила цілу ніч. Освятили його, як зараз пам'ятаю, 23 жовтня 1990 року у Свято-Преображенському соборі, — каже Лариса Петрівна. — Людей тоді стільки зібралося, що уявити не можна. Весь час, поки ми несли прапор містом, над нами летів голуб. Гарний знак, що й казати. Того самого дня встановили його на площі перед міськвиконкомом.

Перший раз її заарештували 26 квітня 1990 року. Було це під час екологічного мітингу, приуроченого до Чорнобильської трагедії. Активістка тоді вимагала заборонити Компартію. Кажуть, під час арешту їй зламали руку.

— Удруге мене запроторили до буцигарні 1993-го, — веде далі пані Лариса. — Тоді я вийшла з лозунгом «Геть мафію від влади!». Чотири доби провела у смердючій камері.

— Люди по-різному сприймали нашу боротьбу, — каже співрозмовниця. — Одні благословляли, інші проклинали. Всього було. Боялися підходити, коли голодували.

Знищено половину цукрозаводів

— Держава зобов'язана була утримати у своїх руках стратегічні галузі, — каже колишній керівник обласної асоціації «Вінницяцукор» Борис Жмака. — Особливо це потрібно у часи змін, які на початку 90-х, як сніг, звалилися на наші голови. Ми ж мали стільки цукру, що забезпечували ним не тільки Україну, а й інші республіки...

☞ ЦИФРА

Із 38 цукроварень, що були в 1991-му, залишилося менше половини. Торік буряки переробляли на 14 заводах. Решта пішла під ніж. За продане на металобрухт обладнання однієї цукроварні виручали в середньому п'ять мільйонів гривень. Купували підприємства за ціною в 1—1,5 мільйона гривень. Більше десяти тисяч цукроварів залишилися без роботи. Невелика частина з них наймаються на сезонні роботи на інших заводах. Молоді подалися шукати заробітку у великі міста і за кордон. Старші доживають віку в спустошених заводських селищах.

Вінницькі готелі на початку 90-х були переповнені підприємливим людом. Новоявлені бізнесмени з Росії, Білорусі, Молдови, Прибалтики — звідки тільки не приїжджали по вінницький цукор (такий само великий попит мав ще спирт). Протягом декількох років «підмели» всі запаси, які були на складах. А далі почали прибирати до рук самі підприємства. Йдеться про цукроварні. Спиртові заводи дотепер залишаються у власності держави.

Робітники щосили захищали свої підприємства, доходило до сутичок.

У селі Моївка Чернівецького району завод вдалося врятувати. Тут цукровари найдовше захищали свого годувальника. Майже два роки тримали облогу. Власникові заводу так і не вдалося порізати підприємство. Завод, як і колись, варить цукор.

Там, де не чути заводського гудка, занепали робітничі селища. Їх інфраструктуру тримали на собі цукрозаводи. Роботу втратили приблизно десять тисяч цукроварів.

У Вінниці виробляють 24 найменування ліків

Двадцять років тому в регіоні не мали жодного фармацевтичного підприємства.

Вінницька область. 2010 рік. Початок ліквідації ядерних ракет «Скат» (їх зберігали в лісі за 20 кілометрів від обласного центру).

☞ ДЛЯ ПОРІВНЯННЯ

Назва показника	Рік 1990	Рік 2010
Середньомісячна зарплата	*223 крб.*	*1782 грн.*
Виробництво зернових (млн. тонн)	*3,074*	*3,117*
	Рік 1991	
Виробництво цукру (тис. тонн)	*503,3*	*296,4*
Виробництво м'яса (тис. тонн)	*233*	*95,6*
Виробництво молока (тис. тонн)	*1277*	*835,9*
Виробництво яєць (млн. шт.)	*683*	*797,6*
Збудовано житла (тис. м кв.)	*540*	*292*

Інформація надана фахівцями управління економіки та агропромислового розвитку Вінницької облдержадміністрації.

У співпраці із зарубіжними партнерами створили спільне українсько-іспанське фармацевтичне підприємство «Сперко-Україна». Нині тут виготовляють 24 найменування лікарських препаратів.

Ще не час казати: «Прощавай, зброє!»

Крім військових заводів, на території Вінниччини з часів Союзу залишилися військові бази, арсенали та склади озброєнь, ракетні точки. У Вінниці дислокувався штаб ракетної армії...

— Частину зброї, на щастя, уже прибрали, — каже колишній заступник командувача 43-ї ракетної армії генерал-майор у відставці Петро Ковбаса. — З ліквідацією ракетних військ перестала існувати наша армія, з озброєння зняли ракети. На території декількох районів області на бойовому чергуванні знаходилися ракети з ядерними боєзапасами. Тепер тільки бетонні глибокі криниці нагадують про них.

У 2008-му ліквідували арсенал зброї у лісі під райцентром Гайсин. Восени минулого року військове відомство приступило до знищення ракет «Скат», здатних доставляти ядерні боєзапаси. Їх ліквідують за участю представників ОБСЄ, а також американських фахівців. 21 грудня 2010-го з території області вивезли останні 200 тонн меланжу. Трохи раніше позбулися ще одного компонента ракетного палива — гептилу.

За двадцять кілометрів від Вінниці продовжує залишатися один з найбільших арсеналів зброї. Більше ста тисяч тонн різних видів ракет, снарядів, мін, стрілецького озброєння тощо знаходиться на площі у 600 гектарів.

Зберегли статус столиці авіації

Ще з довоєнних років у Вінниці дислокується штаб командування військовою авіацією. Змінювалася тільки його назва. Нині це штаб Повітряних сил ЗС України.

Щоправда, на одному з етапів нашої незалежності під час реформування армії штаб мав переїхати до столиці. Після тривалих дискусій авіатори залишилися на старому місці. Одним з найуспішніших проектів можна назвати два наддалекі перельоти літаків транспортної авіації. На замовлення однієї із зарубіжних країн військові льотчики доставили вантажі на арктичну станцію. Без посадки, з дозаправкою у повітрі, у складних метеорологічних умовах, обидва польоти завершилися успішно.

Невдачею, дуже сумною сторінкою в історії вітчизняної військової авіації, стали показові виступи у Скнилові на Львівщині. Через помилку льотчика загинули люди, які прийшли подивитися на авіашоу.

Накрив своїм тілом гранату

Рік 1992-й. Вінничанин Володимир Ігнатьєв міг стати першим Героєм України

Ціною власного життя наш земляк урятував пасажирів потяга №192 Одеса—Ясинувата. Володимир накрив тілом гранату, яку кинув у вагоні п'яний чоловік. Як з'ясувалося пізніше, злочинець брав участь у збройному конфлікті в Придністров'ї. Там і дістав гранату.

15 липня 1992 року майор Національної гвардії Володимир Ігнатьєв повертався з відрядження. Він служив у Запоріжжі. Вагон №13 був переповнений. Раптом до нього підбігла схвильована провідниця. Нашвидку повідомила, що в першому купе п'яний чоловік погрожує пасажирам гранатою. Володимир ще встиг виштовхнути дебошира в тамбур. Але той уже вирвав запал і кинув бойову гранату Ф-1 під ноги. Не роздумуючи ні на мить, відважний офіцер накрив гранату своїм тілом. Тим самим урятував пасажирів. Від вибуху загинули тільки гвардієць і злочинець. Володимиру Ігнатьєву на той час не виповнилося ще й сорока років. Йому довелося бути не в одній «гарячій» точці: рятував потерпілих від землетрусу у Спітаку, виконував роль миротворця у Нагорному Карабасі, де проливалася кров. Там кулі його обминули, а тут...

Звання Героя України на той час ще не було встановлено. Хоча нема жодного сумніву в тому, що за такий геройський вчинок офіцер заслуговує на нього.

☞ ДОВІДКОВО

Указом Президента України Леоніда Кравчука Володимира Ігнатьєва посмертно було нагороджено щойно заснованою першою нагородою глави держави — Почесною відзнакою Президента України (нині — орден «За заслуги»).

У Радівці залишили колгосп

— Ліквідація колгоспів — найбільша втрата з-поміж усіх, яких зазнала держава за роки своєї незалежності, — переконаний Герой України Анатолій Пачевський. — Споконвіку люди гуртувалися, коли хотіли зробити щось значне, а в нас що вийшло...

☞ ДО РЕЧІ

Анатолій Пачевський перший серед краян удостоєний звання Героя України. Анатолій Пачевський — почесний член президії Національної академії аграрних наук. Він автор кількох публіцистичних книжок, лауреат міжнародної премії імені Григорія Сковороди (2010 рік). Зіркою Героя також нагороджено ректора Вінницького медичного національного університету Василя Мороза.

У Радівці, де Анатолій Пачевський очолює господарство, дотепер працюють колективно. Коли почали реформувати колгоспи, а пізніше наділили паї, Анатолій Мартинович зібрав людей і звернувся до них із запитанням: «Як будемо господарювати далі — як дотепер чи розбіжимося зі своїми паями?» Селяни без вагань висловилися за колективну форму.

Віктор СКРИПНИК.

Фото автора.

Вінниця. Новобудови мікрорайону «Поділля».

➤ *КОМЕНТАР*

Начальник управління економіки Вінницької облдержадміністрації Андрій Гижко:

— Без сумніву, змін за двадцять років відбулося дуже багато. Приємно, що більшість із них мають позитивне забарвлення. Невпізнанною стала наша рідна Вінниця. Місто прикрасив новий мікрорайон «Поділля». Новобудови цього мікрорайону з'явилися неподалік берега Південного Бугу. Всі будинки мають сучасне планування. Тут же спорудили дитячий садок, заклади побутового обслуговування, магазини, відкрито відділення банків... У недалекій перспективі — будівництво школи.

Розширив свої межі й мікрорайон «Вишенька». Один із нових будинків у ньому зведено для працівників бюджетної сфери. Зараз для них будують ще одну багатоповерхівку. Вартість квадратного метра в цих новобудовах нижча від ринкової.

Стали до ладу нові підприємства. З'явилося чимало супермаркетів продовольчих і промислових товарів.

На жаль, поки що забезпечити всіх роботою не вдається. Люди продовжують дорікати владі за знищені заводи «оборонки» і цукрової галузі. Болючими проблемами також залишаються низький рівень зарплати, заборгованість з її виплати...

У НОМЕР

Найбільше допікає бідність і корупція

Громадяни України під час особистих прийомів у голів парламентських комітетів і депутатських фракцій протягом сьомої сесії Верховної Ради України шостого скликання звертались найчастіше з питаннями законності й правопорядку

Про це свідчать дані аналізу, проведеного відділом з питань звернень громадян Апарату Верховної Ради. Протягом сьомої сесії на особистих прийомах у голів парламентських комітетів і депутатських фракцій відвідувачами порушено 286 питань різноманітної тематики. Це майже на 15% більше, ніж за період роботи шостої сесії Верховної Ради України шостого скликання.

До Верховної Ради по захист та допомогу зверталися переважно соціально незахищені категорії громадян. Зокрема, отримано 38 звернень від інвалідів I—III груп, 34 — інвалідів війни, 20 — дітей війни, 17 — ветеранів праці, 4 — матерів-героїнь, по три від інвалідів Великої Вітчизняної війни, багатодітних сімей, по два — учасників бойових дій, одиноких матерів, осіб, які постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи, по одному від учасника війни та учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Громадяни, як і раніше, скаржаться на діяльність представників судової гілки влади, зокрема, на порушення норм процесуального права, винесення неправомірних рішень та вироків, на хабарництво, тяганину в судах. Непоодинокими є звернення стосовно корупційних дій працівників правоохоронних органів, фальсифікації ними кримінальних справ, самоусунення працівників прокуратури всіх рівнів від здійснення нагляду за додержанням і належним виконанням законів.

Значною залишається кількість звернень стосовно соціального захисту населення. Під час особистих прийомів громадянами порушено 56 питань з цієї проблематики, або 19,6% від загальної кількості (торік — 11,7 %). Більшість громадян похилого віку стверджували, що держава не повною мірою забезпечує їм належний рівень пенсійного забезпечення, і вимагали встановити соціальну справедливість у розмірах пенсій, наголошували на необхідності внесення змін до чинного пенсійного законодавства.

Проблеми житлової політики займають 13,6% від загальної кількості порушених питань (торік — 14,3%). Серед них переважають звернення щодо забезпечення житлом громадян, які мають право на його одержання (92,3% від загальної кількості питань з цієї тематики).

Відвідувачів турбували також проблеми праці й заробітної плати, порушення чинного законодавства при звільненні та поновленні на роботі, призначенні та виплаті регресу, виплаті заборгованості із заробітної плати, стан охорони здоров'я, проблеми фінансової, податкової, митної політики.

За результатами особистого прийому громадян надавалися відповідні доручення, які разом зі зверненнями громадян передавалися до органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування для відповідного реагування.

Приймальня Верховної Ради України працює за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 6-8, 5-й під'їзд. Телефон для довідок: 255-42-46.

Колектив Апарату Верховної Ради України висловлює глибокі співчуття заступнику керівника управління діловодства Головного управління документального забезпечення Апарату Верховної Ради України — завідувачу відділу організації та ведення діловодства в Апараті НИКИФОРОВІЙ Наталії Вікторівні у зв'язку з непоправною втратою — смертю матері **КОСТЮЧЕНКО Марії Петрівни.**

Хвороба, яка вразила вітчизняну науку

Плагіат — привласнення авторства на чужий твір науки, літератури, мистецтва або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, а також використання у своїх працях чужого твору без посилання на автора. («Великий тлумачний словник сучасної української мови». ВТВ «Перун», 2001).

На жаль, це негативне явище набрало обертів на вітчизняній творчій ниві і науковій зокрема.

Проблема набула такої гостроти, що група відомих вчених — перший віце-президент НАПрНУ, доктор юридичних наук, професор Олександр Петришин, академік-секретар відділення цивільно-правових наук НАПрНУ, доктор юридичних наук, професор Наталія Кузнєцова, заступник академіка-секретаря відділення державно-правових наук і міжнародного права НАПрНУ, доктор юридичних наук, професор Микола Кучерявенко — виступила із розлогою статтею «Сканерне» право, або Плагіатизація правової науки» на сторінках **«Юридичного вісника України» (№ 7 (815) за 12—18 лютого 2011 року).**

Матеріал заслуговує на те, аби з ним ознайомився широкий загал. Друкуємо з певними скороченнями.

Автори розмірковують, якої шкоди може завдати плагіатор:

— по-перше, він порушує авторські права науковців, позбавляє їх створеної інтелектуальної власності, принижує честь і гідність вченого;

— по-друге, плагіат усуває межу між серйозним вченим і жалюгідним епігоном;

— по-третє, плагіатор подає негідний приклад молодим дослідникам.

«Усі ці роздуми продиктовані вже поширеним явищем, яке особливо проявилося в колишнього студента Національного університету імені Тараса Шевченка В. Теліпка, який уже на сьогодні виключений з університету. Цей спритник-плагіатор вирішив, що йому теж посміхнулася доля безкарно залізти в чужу авторську «кишеню». Візьмемо хоча б «Науково-практичний коментар до Конституції України» (Київ-Харків: Право, Ін Юре, 2003), який був використаний серед шедеврів плагіату пана Теліпка В. Е. під однойменною назвою, що вийшла друком цього року (Теліпко В. Е. Науково-практичний коментар Конституції України. Станом на 1 грудня 2010 р. / За ред. Мусіяки В. Л. — К.: Центр учбової літератури, 2011. — 544 с.).

Але перед цим хотілося б кілька слів сказати щодо Коментаря 2003 року. Тоді перед колективом Академії правових наук України було поставлене непросте, але разом з тим і вкрай важливе завдання — створити повноцінний коментар до Основного Закону України, в якому б були подані доктринальні інтерпретації складних конституційних положень з урахуванням напрацювань конституційного права та інших галузей правничої науки, а також досвіду інтерпретаційної діяльності Конституційного Суду та практики застосування конституційного законодавства за роки незалежності. До авторського колективу були залучені кращі правники держави, серед яких Голова Верховної Ради України, академік НАН України Литвин В. М., Голова Центральної виборчої комісії України, член-кореспондент НАН України Шаповал В. М., колишні голови Конституційного Суду України Скомороха В. Є. та Селівон М. Ф., судді Конституційного Суду, академіки та члени-кореспонденти НАН України та НАПрНУ, доктори наук, професори з провідних вищих навчальних закладів та юридичних наукових установ. Загальна кількість членів колективу становила 52 особи. Це справді еліта вітчизняної юриспруденції. Плагіат такої визначної у юридичній науці праці може свідчити про неабияку «сміливість» псевдоавтора (якому, до речі, у 2011 р. виповниться лише 23 роки), що межує з безрозсудністю...

Так, у вихідних даних Коментаря до Конституції зазначено, що його редактором є Мусіяка В. Л., відомий науковець, професор, народний депутат України II та IV скликань, один з авторів Конституції України 1996 року. Проте, професор Мусіяка В. Л. повідомив Національну академію правових наук України, що «не має ніякого відношення до цього видання», а «його ім'я використано без його відома». В таких діях вбачається не лише плагіат, а й ознаки шахрайства.

Після Коментаря до Конституції 2003 року, підготовленого НАПрН України, за сім років не було видано жодної роботи такого рівня. Як відомо, 30 вересня 2010 року Конституційний Суд визнав Закон № 2222-IV від 8 грудня 2004 року неконституційним. І за таких умов стали актуальними напрацювання за Конституцією в редакції від 28 червня 1996 року. «І тут, — згадаємо слова з безсмертного твору І. Ільфа та Є. Петрова, — Остапа понесло», а в нашому випадку точніше: і тут ще раз «розкрився» талант пана Теліпка. З-під його пера у видавництві «Центр учбової літератури» вийшов власний коментар, який, як у дитячій грі «Знайди 10 відмінностей», можна відрізнити від Коментаря 2003 року лише за обкладинкою. При цьому, якщо раніше плагіатори як «зброю» використовували ножиці, то тепер, у добу інформаційних технологій, до їх арсеналу увійшов сканер, який дозволяє «творити» по 10—15 монографій та підручників на день.

Нижче ми наводимо сухі факти плагіату, який установлено в результаті науково-правової експертизи, здійсненої фахівцями з права інтелектуальної власності . Це дасть змогу читачеві дати самостійну оцінку творчості Теліпка.

1. Загальна частка плагіату по всіх статтях Коментаря **становить близько 87%.**

2. Без жодних змін до тексту подані **74 статті** (45,7% від загального обсягу статей) Коментаря 2003 року (ст. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 26, 31, 36, 37, 39, 40, 47, 48, 50, 51, 52, 54, 56, 57, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 73, 76, 81, 83, 85, 87, 89, 96, 98, 99, 100, 101, 104, 108, 109, 110, 114, 116, 117, 119, 121, 123, 134, 135, 136, 139, 146, 149, 151, 152, 153).

3. Змін до тексту різної міри зазнали **88 статей** (54,3% від загального обсягу статей), з них:

3.1. **25 статей** — обсяг змін менше або дорівнює 10% від загального обсягу тексту статті (ст. 14, 17, 24, 27, 29, 32, 35, 41, 42, 43, 74, 88, 91, 97, 102, 103, 106, 107, 112, 113, 131, 137, 145, 160, 162);

3.2. **29 статей** — обсяг змін становить від 10% до 25% включно від загального обсягу тексту статті (ст. 16, 23, 28, 30, 33, 34, 38, 44, 46, 69, 75, 77, 78, 79, 82, 86, 92, 115, 118, 120, 125, 129, 138, 140, 141, 142, 143, 150, 159);

3.3. **18 статей** — обсяг змін становить від 25% до 50% включно від загального обсягу тексту статті (ст. 5, 10, 45, 49, 55, 58, 90, 93, 94, 95, 105, 111, 122, 124, 144, 148, 158, 161);

3.4. **16 статей** — обсяг змін становить понад 50% від загального обсягу тексту статті (ст. 53, 59, 72, 80, 84, 126, 127, 128, 130, 132, 133, 147, 154, 155, 156, 157).

Вказані статті, у своїй більшості, зазнали лише технічних змін шляхом включення до них текстів рішень Конституційного Суду України щодо офіційного тлумачення положень цих статей (теж, мабуть, шляхом сканування). Також приведені у відповідність до чинного законодавства України (станом на 01.12.2010) посилання на нормативно-правові акти, які присутні у текстах статей.

4. При візуальному аналізі тексту Коментаря Теліпка В. Е. були виявлені помилки, які виникають під час сканування текстів та розпізнавання їх (переведення у електронний вигляд для подальшої обробки) за допомогою сканера та спеціального програмного забезпечення.

Слід зазначити, що «зоря вдачі» видатного «дослідника» засяяла на науковому небосхилі не зараз, а ще 2007 року, коли вперше твором цього «чудо-автора» були здивовані викладачі юридичного факультету університету, де він навчався. Ніхто не обурився, не зупинив плагіатора, а телебачення навіть рекламувало натхненну працю В. Теліпка у підготовці підручника «Універсальна теорія держави і права». Після цього була ціла серія підручників: «Конституційне та конституційно-процесуальне право» (2 видання), «Міжнародне публічне право», «Парламентське право», «Трудове право України» (2 видання), «Юридичний путівник споживача: Навчально-практичний посібник», «Юридичний путівник виборця», «Юридичний путівник автомобіліста. Навчальний посібник».

Не оминув своєю увагою студент Теліпко і таку сферу наукової діяльності, як коментарі до кодексів та законів. Предметом його уваги стали Цивільний процесуальний кодекс, Кодекс адміністративного судочинства, Господарський процесуальний кодекс, Бюджетний кодекс, закони «Про судоустрій та статус суддів» та «Про місцеве самоврядування в Україні». Цим кодексам та законам він дав розлогі коментарі, котрі, на наше глибоке переконання, ще мають стати об'єктом уваги наукової громадськості не через геніальні відкриття у юриспруденції, а з точки зору втрати елементарної моралі у «сканованій» творчості пана Теліпка. Деякі з цих робіт були навіть презентовані на одному з центральних телеканалів (ICTV, 11.01.2008 року).

Таким чином, починаючи з 2007 року по теперішній час цей сучасний О. Бендер (у виконанні В. Теліпка) випустив під своїм ім'ям 16 різноманітних наукових та навчальних видань загальним обсягом майже 8500 сторінок. Останній рік видався найбільш «врожайним» для Теліпка В. Е., він видав 12 праць обсягом близько 6500 сторінок. Власне, виходить, що кожного дня, без сну і відпочинку, впродовж року, без вихідних, він писав близько 18 сторінок тексту, а кожного місяця — понад 530 сторінок. Такій працездатності позаздрив би кожен автор. Цей рекорд «працелюбства» гідний «Книги рекордів Гіннесса». Справляють враження не лише обсяги його виробництва, а й широта наукових інтересів. Одна така «обдарована» людина з легкістю могла би замінити цілий науково-дослідний інститут...

Мабуть, не останню роль у бажанні Теліпка В. Е. зайнятися науковою та видавничою справою відіграли матеріальні чинники, намагання швидко збагатитися не докладаючи значних зусиль. Так, лише плагіат Коментаря до Конституції, вартістю 180 гривень, виданий тиражем 1000 примірників, дозволив заробити 180 тис. гривень. Не складно підрахувати, який матеріальний зиск принесла публікація 16 наукових та навчальних робіт, деякі з яких навіть перевидавалися.

Читачу, мабуть, уже давно кортить дізнатися, хто ж він є, цей утаємничений Теліпко, можливо, невдаха-юрист або просто віртуальний видавничий проект. Насправді (якщо можна вірити персональному сайту) Теліпко Владислав Едуардович — студент-заочник, який навчався, але так і не довчився у магістратурі юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Певно, навчання на факультеті не пройшло для нього марно: все, чого навчився від своїх викладачів, він відобразив у своїх працях (правда, забув при цьому вказати, що це не його роботи, але вочевидь для нього це дрібниці). Має безліч нагород, серед останніх дві престижні премії: Премія Верховної Ради за внесок молоді у розвиток парламентаризму, місцевого самоврядування та Премія Кабінету Міністрів України за особливі досягнення молоді у розбудові України (обидві 2010 року). Тож чи не настав час висунути «обдаровану» людину на здобуття Державної премії, а може, й Нобелівської?

Навряд чи пан Теліпко, маючи ступінь спеціаліста з питань інституту промислової власності і авторського права, яку він отримав в Академії інтелектуальної власності при Всесвітній організації інтелектуальної власності ООН (м. Женева), а про це він прилюдно заявляє, не знає, що красти чужі об'єкти права інтелектуальної власності не можна.

Отже, дії Теліпка В. Е. призвели не лише до матеріальної та моральної шкоди авторам Коментаря до Конституції України 2003 року, а й завдали шкоди провідній державній науковій установі — Національній академії правових наук України та діловій репутації відомих науковців і державних діячів, які нібито редагували його твори, ввели в оману всю юридичну та наукову громадськість нашої країни. Такі дії, на нашу думку, прямо підпадають під статтю 176 «Порушення авторського права і суміжних прав» Кримінального кодексу України.

Сподіваємося, що порушена проблема отримає належну оцінку криміналістів, знавців авторського права, усіх небайдужих людей. Боротися з цим соціальним лихом можна тільки всім разом, задіявши різноманітні (правові, етичні та ін.) важелі. Лише тоді ми знаємо без усіляких сумнівів пишатися нашою спільною юридичною оселею.

P. S. **У свою чергу, від імені авторського колективу Коментаря 2003 року ми звернулися до Генерального прокурора, прокурора та керівника Державної податкової служби м. Києва, прокурора Миколаївської області, де зареєстрований Теліпко, та маємо намір звернутися до суду з приводу відновлення порушених авторських прав».**

Хто ж він є, цей утаємничений Теліпко, можливо, невдаха-юрист або просто віртуальний видавничий проект

Третя спроба збудувати регіональний рай

За рівнем довіри населення за роки незалежності на Львівщині помітно виділялися три команди. Перша — В'ячеслава Чорновола, коли до влади в 1990 році прийшов демократичний блок. Друга — «помаранчева», яку в часи президентства Віктора Ющенка представляв Петро Олійник. І третя — команда Олега Тягнибока, лідера ВО «Свобода».

Усі, за винятком В'ячеслава Чорновола, який своїм головним завдання бачив демонтаж тоталітарної системи, обіцяли поліпшити життя на Львівщині. Що з того вийшло, пересічні галичани могли бачити. Маючи майже стовідсоткову підтримку населення, жодній із команд не вдалося провести економічних реформ і відчутно поліпшити життєвий рівень мешканців Львівщини.

Колишні потужні підприємства перетворилися на контори зі здачі в оренду офісів та продажу землі під житлове будівництво. Натомість процвітають фірми, які спеціалізуються на торгівлі контрабандними товарами. Туризм та наукомісткі галузі, які пропагують у Львові, можуть забезпечити роботою 5—8 відсотків населення. Як бути з іншими? Навіть у Відні, місті світового туризму, цілодобово працює нафтопереробний комбінат, і австрійці виживають за рахунок промисловості.

Розчаровані галичани на останніх виборах підтримали найрадикальнішу політичну партію. Чого ж очікують від «Свободи» на Львівщині?

Про що мріють львівські леви

При вході до міської ратуші на площі Ринок у Львові мирно куняють два леви. Цей символ міста, як ніщо інше, найкраще відображає стан економіки регіону, який можна охарактеризувати двома словами — сплячка та очікування.

Кожен край шукає свій шлях виходу із кризи. У Львові сподівалися на Євро-2012, на приплив інвестицій та будівельний бум. Інвестиційну політику команда міського голови Андрія Садового провалила на всі 100 відсотків. Стадіон до чемпіонату Європи з футболу, міжнародний аеропорт, дороги — все будується за рахунок державного бюджету. Десятки мільярдів гривень централізовано виділяються на розвиток міста, яке прийматиме Євро-2012. Але навіть виділені на будівництво кошти невчасно потрапляють до львів'ян.

Напередодні нового року місто сколихнули акції протестів місцевих будівельників. Виділений аванс осів на банківських рахунках компанії, тому робітникам затримували на два місяці виплати зарплат. Довелося втрутитися голові ОДА, прокуратурі області, щоб вивести власників на чисту воду.

Найбільша хвороба Львова — корупція та побори. У гонитві за швидкою наживою беруть гору цинізм та голий фінансовий розрахунок. Нове покоління бізнесменів та підприємців не хоче перейматися проблемами тих, хто нині створює матеріальне благополуччя Львова, — простих людей. Влада теж не проявляє особливої зацікавленості в приході до міста нових інвесторів та створенні нових робочих місць.

Зарплати у високорозвиненому індустріальному та науковому центрі одні з найнижчих в Україні. Місцеві жителі виживають за рахунок базарів та заробітчан. Майже 50 відсотків земель не обробляється. Рівень корупції та поборів залишається чи не найвищим в Україні.

Колишній міський голова Львова Василь Куйбіда розповів кореспонденту «Голосу України» цікаву історію, яка з ним трапилася в Бельгії. Пан Куйбіда тоді працював міністром з питань регіонального розвитку та будівництва. На діловій зустрічі до екс-градоначальника підійшов зарубіжний бізнесмен і розповів, як хотів збудувати для Львова стадіон за інвестиційні кошти. Не знайшов спільної мови з львівськими чиновниками з однієї причини — відмовився платити відкати.

Міський голова Андрій Садовий позиціонує Львів як місто туризму. На словах повне сприяння. На ділі — місто засмічене примітивними кіосками і будками. Скоро не буде чим дихати — вільні проходи забудовують житловими спорудами. Місто перенасичене. Одразу за оперним театром розміщений допотопний базар, від якого тхне овочами та м'ясом. На фундаменті, де мали спорудити готель, також уже десяток років працює примітивний ринок, після відвідин якого турист не залишиться обідати у Львові. Це також правда про старовинне місто, в якому чомусь найбурхливіше розвиваються базари.

Обіцяли навести лад

Переможці останніх виборів обіцяли навести на Львівщині лад і повернути чиновників обличчям до людей. Виборці дали молодій партії усі повноваження. Більшість депутатських місць в обласній та міській радах належить «Свободі».

На дебатах між представниками «Свободи» та «Фронту змін», який посів друге місце, Іван Гринда, депутат Львівської міської ради, говорив про збільшення виробництва, зростання економіки. На запитання, в який спосіб, нічого конкретного не сказав, окрім того, що Львів випускатиме електротранспорт.

Можливо, в партії є свої рецепти на завтрашній день. Але вже сьогодні люди чекають від «Свободи» справ, створення сприятливих умов для бізнесу. «Як це зробити на практиці?» — запитали відомого львівського бізнесмена. «Дуже просто, — відповів він. — Керівникам «Свободи» достатньо зібрати підприємців і майбутніх інвесторів. Поговорити про наболіле і запевнити: ми гарантуємо, що з боку чиновників ви отримаєте максимум сприяння. Хто не зрозуміє нових віянь, опиниться за бортом. Контроль над обласною та міською радами дає «Свободі» всі повноваження».

Якщо чиновницький Львів не стане більш людяним і менш зажерливим, на інвестиції годі сподіватися. Кунятимуть леви ще не одне десятиліття.

Поки що таких запевнень з високих трибун не пролунало.

З перших кроків партії найбільше запам'яталося створення у Львівській обласній раді комісії контролю. Кожна копійка з бюджету, кожне прийняте рішення буде під пильним депутатським оком. Минулими роками розробляли цікаві програми, приймали необхідні рішення, але їхнє виконання завжди бажало кращого. Чимало ухвал залишалося на папері. Такої комісії не мала жодна рада.

У міській раді депутати «Свободи» відмовилися голосувати за земельні питання, підготовлені ще минулого року. Захотіли все вивчити самі. Невдоволення зацікавлених депутатів з інших фракцій спричинило скандал. Певно, ще не останній.

«Свобода» починає демонструвати, що у Львові з'явилася влада. Місто останніми роками засмітили вивісками з назвами магазинів, кафе та ресторанів, які ні з ким не узгоджувалися. Найбільш кричущі почали демонтувати. Депутати також пообіцяли зазирнути в нічні клуби.

Виклики часу

Команда Олега Тягнибока багато в чому нагадує чорноволівську команду зразка 1990 року. З тією різницею, що там переважала інтелігенція та інтелектуали. Вони теж захопилися спорудженням повітряних замків, не підкріплених економічним фундаментом, бо не мали іншого виходу — трощити стару тоталітарну систему. Однак члени чорноволівської команди відрізнялася від інших насамперед високою мораллю.

«Свобода» прийшла до влади на хвилі невдоволення галичан економічними реформами і тотальної корупції у всіх ешелонах влади. Саме кроків у цьому напрямі чекають від нової команди. Якщо «Свобода» дасть відповіді на поставлені часом виклики, залишиться при владі. Якщо ні — її чекатиме доля інших команд, які обіцяли збудувати рай в окремо взятому регіоні. Галичани пам'ятають, що з того вийшло.

Львівщина має славні традиції місцевого самоврядування, які прийшли до нас ще з часів Австро-Угорщини. Навіть у цих рамках можна багато зробити для подолання викликів часу в окремо взятому регіоні.

Богдан КУШНІР.

Львів.

☞ КОМЕНТАР

Облрада стане більш політизованою

Юрій ШВЕДА, кандидат політичних наук, доцент кафедри політології Львівського національного університету імені Івана Франка:

— Галичани обирали кандидатів за політичними уподобаннями. Тому марно сподіватися, що нова обласна рада буде менш політизованою. Тим паче що незабаром нові парламентські вибори. Політичні питання будуть превалювати.

Що змінилося? Міська і обласна ради не стануть конкурувати. Перша більше займатиметься господаркою, друга — політикою. У «Свободі» чітко проглядається два крила. Перше — ідеологічне, радикальне, яке стоїть на позиціях інтегрального націоналізму. Друге — бізнесове, більш помірковане. Бізнес за своєю природою не може бути опозиційним, бо завжди змушений співпрацювати з владою. Сьогодні ще не видно суперечностей між обома крилами, але чи надовго вони мирно співіснуватимуть, покаже час.

Перед парламентськими виборами у «Свободи» два варіанти: або розраховують на вузький сегмент галицького електорату, або захочуть розширити соціальну базу. Нині це регіональна партія, яка сповідує ідеологію етнічного націоналізму, який підтримують у Галичині. У «Свободи» винятково політичні націоналістичні гасла, а серйозних пропозицій для виборців, які хочуть змінити соціально-економічний стан у державі, не видно.

Українську «Свободу» не порівняти з австрійською право-радикальною «Свободою». В Австрії націоналістична партія здобула перемогу, бо запропонувала серйозну соціально-економічну програму, яку багато людей сприйняли та підтримали.

☞ КОМЕНТАР

На зміну одному популізму прийшов інший

Петро ЖУК, директор Центру з інформаційних проблем територій Національної академії наук України:

— У «Свободи» є економічна програма? Чи економічний підхід? На мій погляд, економікою вони займаються активно, але своєю. Лобіюють інтереси груп, які дали гроші на вибори. У теперішній українській системі це типове явище. Приходять до влади і відпрацьовують отримані фінанси.

У них є економічно активні люди, які мають свої інтереси та можуть їх реалізувати. Це ще не найгірший варіант. Деякі політичні сили стали повністю маріонетками. А тут на місцевому рівні мають свої інтереси — вже добре. Але це з патріотизмом та ідеологією не має нічого спільного. У нас не відчувається ідеологічної діяльності «Свободи». Кричати, протестувати можуть, але чи дозволять їм робити?

Щоб існувати партії в сучасних умовах, треба мати гроші. Не від населення. «Свобода» — це приклад псевдополітичної сили, яка діє в псевдодемократичній системі. Люди вже побачили, як вони працювали в Тернополі. На Сході України казали: дивіться, що бандерівці роблять. Нині бачимо лобіювання інтересів різних груп. Окремі члени партії мають свій інтерес та бізнес. І в цих питаннях партія співпрацює навіть зі своїми опонентами з Партії регіонів. Створюють епізодичні коаліції, домовляються. Є інтереси, пов'язані з землею, — спільно вирішують.

Люди проголосували за них, бо були розчаровані, глибоко не могли вникати в економічні та суспільні процеси. Нині на зміну одному популізму прийшов інший.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Забзалюка Р.О.:
Качаліна Олександра Анатолійовича (номер посвідчення 209/26),
Кравця Олега Анатолійовича (номер посвідчення 209/24),
Скічка Анатолія Григоровича (номер посвідчення 209/22),
Смородінова Ігоря Петровича (номер посвідчення 209/17);

народного депутата України Зубова В.С.:
Немировської Ольги Валентинівни (номер посвідчення 194/20),
Немировського Всеволода Анатолійовича (номер посвідчення 194/23),
Тимченка Юрія Петровича (номер посвідчення 194/36);

народного депутата України Куликова К.Б.:
Віровцева Володимира Юрійовича (номер посвідчення 388/05),
Ковальова Олексія Петровича (номер посвідчення 388/08);

народного депутата України Ляшка О.В.:
Яременко Світлани Володимирівни (номер посвідчення 204/13);

народного депутата України Оробець Л.Ю.:
Андрієнка Ярослава Миколайовича (номер посвідчення 349/17);

народного депутата України Перестенко М.В.:
Луценка Миколи Івановича (номер посвідчення 406/29),
Сухорукової Оксани Андріївни (номер посвідчення 406/17),
Шекуна Андрія Андрійовича (номер посвідчення 406/30),
Шекуна Андрія Миколайовича (номер посвідчення 406/24),
Білошицького Кирила Леонідовича (номер посвідчення 406/25);

народного депутата України Харліма В.М.:
Копача Вадима Сергійовича (номер посвідчення 106/17);

народного депутата України Чечетова М.В.:
Дорохова Михайла Сергійовича (номер посвідчення 134/22),
Кіпотя Геннадія Петровича (номер посвідчення 134/16),
Орел Анжеліки Миколаївни (номер посвідчення 134/15),
Школьного Богдана Анатолійовича (номер посвідчення 134/23);

народного депутата України Чорноволенка О.В.:
Недашківського Олега Анатолійовича (номер посвідчення 401/19);

народного депутата України Демішкана В.Ф.:
Бойка Ігоря Борисовича (номер посвідчення 118/10);
Версона Олександра Костянтиновича (номер посвідчення 118/23);
Галушка Володимира Олексійовича (номер посвідчення 118/01);
Гончарова Сергія Георгійовича (номер посвідчення 118/22);
Григорова Михайла Антоновича (номер посвідчення 118/17);
Двигала Костянтина Володимировича (номер посвідчення 118/08);
Демішкана Миколи Володимировича (номер посвідчення 118/16);
Дєгтяра Олега Андрійовича (номер посвідчення 118/14);
Кузьміна-Караваєва Олексія Віталійовича (номер посвідчення 118/12);
Лебедєва Михайла Миколайовича (номер посвідчення 118/11);
Левенця Леоніда Георгійовича (номер посвідчення 118/20)
Максименко Лариси Володимирівни (номер посвідчення 118/07);
Мироненка Миколи Миколайовича (номер посвідчення 118/19);
Петрова Сергія Андрійовича (номер посвідчення 118/13);
Подгорного Бориса Павловича (номер посвідчення 118/21);
Польшикова Михайла Івановича (номер посвідчення 118/24);
Старовойта Володимира Івановича (номер посвідчення 118/06);
Тріскало Катерини Володимирівни (номер посвідчення 118/18).

Управління кадрів.

Розпочав роботу проект Євросоюзу з технічної допомоги «Підготовчі дослідження модернізації української газотранспортної системи і сховищ» у рамках виконання брюссельської декларації 2009 року, *повідомили у прес-службі представництва ЄС в Україні*

Що менше сюрпризів, то більше компромісів

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Ціни на природний газ для населення з квітня можуть підвищити не залпом, на 50 відсотків, а більш поміркованo — про ресору від кредитора.
* Парламентські слухання показали доцільність проводити пенсійну реформу поетапно: терміново — в люди!
* Економіка в січні підтвердила оптимістичні прогнози на рік — про компліменти перед дзеркалом статистики.

Не побачили сенсу, з огляду на ризики

Прем'єр-міністр Микола Азаров повідомив шановному товариству про те, що місія МВФ загалом задоволена виконанням Україною більшої частини зобов'язань за програмою stand by. Непосвяченим у тонкощі переговорів видалося дещо дивним, що при цьому рішення про надання чергового траншу кредиту залишилося відкритим. Звісно, кредитора влаштувало далеко не все. Зате висхідна динаміка економічного розвитку, в якій Микола Азаров вбачає головну мету співпраці з МВФ, не викликає заперечень. Навіть при тому, що в листопаді перед представниками Європейського департаменту МВФ завищували показник промислового виробництва за жовтень більш як на відсоток. Це — дріб'язок суворих урядових буднів, які складаються на разі з виконання численних боргових зобов'язань перед усілякого роду поважними кредиторами й суспільством. Прямо кажучи, хоч зовнішні ринки ще зберігають фінансову непевність, уряд потребує кредитної підтримки МВФ уже не так гостро, як було на початку чи в розпал економічної кризи. Втративши функцію рятівної соломинки, кредит МВФ набув значення ресори держбюджету, який тримає на ходу соціальну сферу. Ресору пора поміняти або відновити, бо як полетить — біди не оберешся. Гадаю, саме ця обставина й надихнула українських переговірників наполягати на поміркованішому приведенні тарифів на тепло та природний газ для населення до ринкових цін, точніше — на відтермінуванні цього неприємного процесу, але ненадовго. За словами Миколи Азарова, вони доводили, що цього року немає потреби та економічного сенсу різко підвищувати тарифи. Скажу більше: відсутність економічного сенсу (зросте дебіторська заборгованість споживачів, видатки держбюджету тощо) загострює ризики — різке розкручування комунальних тарифів, наявність штрафних санкцій за несплату та низький рівень доходів домогосподарств можуть спричинити протести громадськості та зруйнувати поки що єдине очевидне надбання влади — політичну стабільність.

Побачили сенс, незважаючи на відсутність компромісу

Парламент провів публічні слухання урядового проекту пенсійної реформи. По суті, це дуже важливий і правильний крок для досягнення суспільного компромісу в реалізації уже давно відкладеної реформи. Адже основи державного й недержавного пенсійного реформаторства були закладені багато років тому. Про економічний сенс із прозорими підтекстами вже казано-переказано, а від того не легше ні уряду, ні потенційним пенсіонерам. Зволікаючи з переходом від слів до діла, ми наражалися на економічні та фінансові кризи, які поглиблювали недовіру до держави й банків, збільшували розміри бюджетних трансфертів на покриття пенсійних потреб, нині він сягнув чи не світового рекорду — 18 відсотків від рівня ВВП. Прем'єр-міністр поставив завдання перейти на накопичувальну систему страхових заощаджень з 2013 року. За низьких заробітних плат — це ще не вихід із пенсійного глухого кута, а відтак треба підвищувати заробітні плати. До 2013 року уряд має на меті усунути передумови для формування дефіциту Пенсійного фонду, але це не означає, що він досягне свого. Умови цієї задачки - 5—7 мільйонів українців, які працюють «у тіні», відсутність бодай наближеного до сучасних реалій Трудового кодексу, який стимулював би роботодавця витягувати тіньові зарплати з конвертів, а відтак треба створювати, а не закривати робочі місця.

Найбільш прогресивний вихід — у добровільних накопичувальних заощадженнях недержавних фондів. Умови цієї задачки ще складніші — добитися довіри молодого покоління до роботодавців, банківської системи, зрештою, до цих фондів. А відтак треба дбати про моральні засади державно-приватного партнерства, боротися з корупцією.

Цікаво, що проти підтриманого на парламентських слуханнях сценарію поетапного реформування системи пенсійного забезпечення не виступила й місія МВФ. Бо, прямо кажучи, задекларованих кроків замало, щоби вважати їх системною пенсійною реформою, а не кавалерійським наскоком на трудовий стаж і пенсійний вік людей похилого віку.

Якщо будувати, то країну, а не свій імідж

Немає жодного сумніву в тому, що майбутнє країни лежатиме в площині розбудови ринкових відносин і покращення бізнес-середовища. Іншого виходу, ніж той, що торують усі цивілізовані країни, немає. Але я про інше. Бізнес-середовище — це не тільки джерело для покриття пенсійних та інших соціальних зобов'язань, а ще й рівень управління економічними процесами та правового регулювання, якість адміністрування і перерозподіл матеріальних благ, багато чого іншого. За все це — питати з влади та бізнесу, оскільки стосовно суспільства вони виступають однією цілеспрямованою потугою. Швидких позитивів від цього альянсу з огляду на потребу в системних реформах чекати завчасу, бо навіть у дзеркалі статистики вони будуть неоднозначні. Поза тим Прем'єр-міністр Микола Азаров на засіданні Кабміну не стримався від компліментів на адресу свого уряду, підбиваючи підсумки 2010 року. Авжеж, виправдовує нагода — виповнюється перша річниця його діяльності. Як на мене, не менш яскравий ефект справила б статистика за січень цього року. Судіть самі: попри вищу, ніж торік, порівняльну базу сільське господарство засвідчило приріст більш як на 5 відсотків, а будівництво — більш як на 6. Зростання доданої вартості в торгівлі більш як на 11 відсотків свідчить про істотне відновлення споживчого попиту. Промисловість проти січня минулого року додала 9,7 відсотка. Все це свідчить про те, що ВВП у січні перевищить річний прогнозний показник у 4,5 відсотка, а це надійна платформа для побудови нової країни.

Сергій ВЛАД.

Як у Слобідці голоси рахували та переможців вітали

САМОВРЯДУВАННЯ

Очільники сільських громад Кам'янець-Подільського району виступили на захист своєї колеги Марії Міткевич **(на знімку)**, яку сільська виборча комісія постановою від 16 листопада визнала обраною на посаду сільського голови в Слобідці-Кульчієвецькій.

Фото автора.

Тим часом місцева газета «Фортеця» від 23 грудня поширила інформацію про іншого переможця — Руслана Нестерова. Крім того, надрукувала оголошення про загублену печатку цієї сільради, яку слід вважати недійсною. «Печатка не губилася, — каже Марія Міткевич, — завжди ною всі платіжки та інші документи».

А відбувалося все так. 13 грудня(!) районна виборча комісія вирішила вдатися до перерахунку голосів на трьох дільницях Слобідко-Кульчієвецького одномандатного округу. Кількох членів сільської комісії районна, за їх поясненням, лише за годину до дійства покликала бути присутніми на перерахунку. Близько опівночі з'явився і підсумок: переможець уже не Марія Міткевич, а Руслан Нестеров. Його результат виявився тепер більшим на 28 голосів, а в конверті «за Міткевич» бракувало понад 200 бюлетенів. Голова районної комісії Любов Іваницька вважає перерахунок неправомірним.

Причина — земля?!

— Я відчувала, що декого не влаштовую в земельних питаннях, — каже Марія Міткевич. — Коли ж два роки тому на моє подвір'я вночі пожбурили бойову гранату, не сумнівалася: спокійного життя не буде. Злочинця правоохоронці не знайшли. Наша сільрада — приміська, земля тут цініться. От і розгорілися апетити...

Цю саму — земельну — причину назвав на прес-конференції для ЗМІ й голова райдержадміністрації Михайло Železнік.

Позиція першого заступника голови РДА Ніни Фабіанської:

— Ми не втручаємося в діяльність органів місцевого самоврядування, як і велить закон, ніяку сторону не підтримуємо. Війна за крісло сільського голови не радує, це псує імідж району. Як працівник РДА, я вболівала, чи сільрада встигне до кінця року провести всі розрахунки. Телефонувала до Марії Міткевич, та запевнила: «Все гаразд».

Комісійні викрутаси

Як засвідчили сім членів сільської виборчої комісії, протокол про підсумки голосування було складено одразу після отримання протоколів ДВК. Жодних скарг у сільську комісію не надходило. Руслан Нестеров обурюється: не побачили «окремої думки» його представника.

— До районної комісії, — каже її голова Любов Іваницька, — кандидат Нестеров подав скаргу про порушення другого листопада, комісія одразу ж передала її на перевірку правоохоронцям. 15 листопада надійшла нова скарга. Я була проти засідання, бо жодних матеріалів перевірки не було.

Спочатку комісія 13 листопада прийняла рішення про те, що вибори в Слобідці... не відбулися, а 15 листопада призначила тут повторні вибори. Жоден із її членів, крім голови, не згадав (не знав або не бажав знати), що це питання належить не до її компетенції, а є прерогативою виключно сільської комісії. Селяни написали листи в ЦВК, до прокуратури, обласної влади, усього під посланнями стоїть до тисячі підписів. І не дивно, адже в минулому скликанні Міткевич вивела свою Слобідку-Кульчієвецьку на третє місце в області за показниками соціально-економічного розвитку.

24 листопада Львівський апеляційний суд задовольнив позов Міткевич, скасував постанову Хмельницького суду й постанову районної комісії про призначення повторних виборів. Отже, вибори в Слобідці відтепер вважалися такими, що відбулися?!. Пройшла інавгураційна сесія, було оголошено результати виборів, голові та депутатам вручили мандати.

Уже 30 листопада районна комісія обговорила питання про складання своїх повноважень, а ще... проголосувала за повторний перерахунок. Голова комісії Любов Іваницька голосувала проти перерахунку та написала свою окрему думку. А Марія Міткевич знову подала позов...

П'ятого грудня Хмельницький окружний адміністративний суд дії комісії визнав неправомірними. Нестеров звернувся до Львівського апеляційного суду, де знову справу виграла Марія Міткевич.

«Хай живе король!»

17 грудня — дата представлення нового голови. Більшість депутатів у раду не з'явилися. Приїхали друзі Нестерова, представник РДА Павло Довгопол та начальник управління земельних ресурсів Кам'янець-Подільського району Олексій Пшетаковський. Обурені слобідчани 23 грудня зійшлися на збори громади. «Міткевич людей зігнала», — така думка Нестерова. 24 грудня сільська комісія прийняла постанову, яка стала громом серед зими. Вона скасувала свою власну постанову №39 від 13 грудня 2010 року про оголошення Нестерова обраним внаслідок перерахунку від 13 грудня, котра «була прийнята з грубим порушенням вимог Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради АР Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів». За позовом Нестерова 30 грудня цю постанову скасував Кам'янець-Подільський міськрайонний суд. «Що ж робити, коли люди, як флюгери?» — кинув репліку суддя.

Нині ні Міткевич, ні її громада не мають спокою. А народний депутат Володимир Ар'єв наразі звернувся до Генеральної прокуратури із запитом «стосовно незадоволення відповіддю Генеральної прокуратури на депутатське звернення щодо розгляду питання про перешкоджання Слобідо-Кульчієвецькою територіальною виборчою комісією законній діяльності офіційно обраної на посаду голови Слобідо-Кульчієвецької сільської ради громадянки Марії Міткевич».

Наразі вислухати іншу сторону цієї суперечки так і не вдалося. Пан Нестеров обіцяв, але так і не надав документи, про які ми його просили.

Віра ШПИЛЬОВА.

Районна виборча комісія вирішила вдатися до перерахунку голосів на трьох дільницях

Лівія погрожує припинити поставки нафти за кордон?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За деякими даними, в самій Бенгазі, де під час протистояння з армією за останні дні загинуло близько 300 осіб, військові перейшли на сторону опозиції: місцеві жителі стверджують, що місто цілковито контролюється опонентами влади. Місцезнаходження самого Каддафі поки що невідомо. Декількома годинами раніше ряд телеканалів повідомив, що полковник залишив державу, ймовірно, переховуючись у Венесуелі.

Пізніше син Каддафі спростував чутки про втечу свого батька. «Його підтримує армія, і він керує битвою за Тріполі. Ми переможемо. Ми не залишимо батьківщину й боротимемося до кінця, до останньої людини, до останнього патрона», — заявив Сейф-аль-Іслам, **слова якого наводить ІТАР-ТАКС**.

Проте, саме він, а не лівійський лідер, виступив зі зверненням до нації, заявивши, що країна стоїть на межі громадянської війни. «В ефір запущено дезінформацію про те, що правлячий режим от-от впаде, але це не відповідає дійсності. Лівія — це не Єгипет і Туніс, у ній інша ситуація», — наголосив він.

Покартавши військових за жорстокий розгін опозиції, Сейф-аль-Іслам заявив про готовність до діалогу, пообіцявши протягом 48 годин почати в країні демократичні реформи, зокрема, скликати комісію з розроблення нової конституції. «Альтернатива перетворенням — розкол країни і її зникнення. Сьогодні з'явився ісламський емірат в Ель-Бейда, а завтра буде 15 таких eміратів. Подумайте, що буде із країною? Ми не можемо віддати Лівію на розтерзання бандам найманців», — сказав він.

Аналогічні заклики озвучив прем'єр-міністр Лівії аль-Багдаді Алі аль-Махмуді. У розмові з послами країн ЄС він зазначив, що влада його держави залишає за собою право почати будь-які заходи для збереження цілісності країни. Він також висловив припущення, що народні заворушення стали одним із пунктів якогось плану, спрямованого на перетворення Лівії на оплот тероризму.

Самі опозиціонери, втім, поки що не демонструють прагнення сісти за стіл переговорів із владою. «Ми не погодимося на збереження влади в руках одного із синів Каддафі», — заявив лідер Фронту національного порятунку Лівії Ісса Мансур.

У свою чергу, лідер Партії справедливості («Аль-Адаля») Мухаммед Шаллюф зажадав «проведення суду над полковником Муаммаром Каддафі і його клікою». Він повідомив, що у містах на сході країни «установлено народне правління». Шаллюф визнав, що план ненасильницького скинення диктаторського режиму не вдався, і говорити треба «про збройне повстання лівійців». За його словами, всі лівійські племена приєдналися до революції. Представники останніх погрожують вплинути на діючий режим своїми методами. А саме — припинити поставки нафти за кордон. «Ми припинимо поставляти нафту в країни Заходу протягом найближчої доби, якщо влада не відмовиться від насильства», — заявив лідер впливового лівійського племені аль-Зуайя Шайх Фарах аль-Зуай.

Тим часом на шлях Єгипту й Тунісу, крім Бахрейну, Ємену, Лівії, стало Марокко: у великих містах країни пройшли демонстрації з вимогою до влади провести соціально-економічні й політичні реформи.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Костел позичає і... не віддає

Через унікальні твори середньовічного мистецтва набирає обертів конфлікт між Національним музеєм у Варшаві та Маріацькою базилікою в Гданську.

Йдеться про вісімнадцять творів мистецтва, зокрема, особливо цінні «Таблиці десяти заповідей», скульптуру Прекрасної Мадонни 1410 року, вівтарі, скрині та свічники, які на початку 90-х років XX століття на підставі спеціальних договорів були позичені, а, говорячи мовою юриспруденції, передані в депозит базиліці Успіння Пресвятої Богородиці (частіше її називають Маріацькою базилікою).

Проблема виникла ще 1946 року. Тоді ці реліквії, що становили частину історичного інтер'єра базиліки, декретом польського комуністичного уряду були передані у власність Фонду державного майна як залишене німецьке майно, а місцем їх зберігання став Національний музей у Варшаві. Річ у тому, що з наближенням радянських військ у 1945 році німецька адміністрація Гданська демонтувала цінні пам'ятки базиліки й вивезла з міста. Працівники Національного музею брали активну участь у їх віднайденні та ідентифікації, а після повернення та реставрації з 1947 року реліквії стали експонатами музею. Як державна інституція музей отримав також права юридичного власника цих історичних пам'яток і на цій підставі підписував та пролонгував договір із гданською базилікою.

Перший конфлікт виник 2004 року, коли після завершення терміну дії останнього договору настоятель базиліки відмовився підписувати наступні договори депозиту. 2010 року настоятель базиліки не дозволив музейним реставраторам оцінити стан збереження виконаних в основному з дерева пам'яток. Не допомагають запевнення міністра культури та національної спадщини, який гарантує залишення спірних реліквій у базиліці за умови підписання договору та допуску музейних спеціалістів до об'єктів. Настоятель базиліки стверджує, що реліквії «у чудовому стані», а реставраторів не допустить, бо це означатиме, що «музей має право власності на середньовічні фрагменти вівтаря».

Дискусія навколо цього питання триває. Останніми днями справа набула ще серйознішого розголосу, оскільки на боці настоятеля базиліки виступив архієпископ Гданської метрополії. Чи доведеться державі, в якій з 1998 року діє Конкордат із Ватиканом, позвати костел до суду? Керівництво Національного музею, на боці якого — право, налаштоване рішуче. Не менше рішучості й у настоятеля базиліки, який задекларував, що захищатиме реліквії від музейників «навіть з використанням «коктейлів Молотова».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

У Горбачова — чергова нова ідея!

Екс-президент СРСР Михайло Горбачов за підтримки таких персон, як Арнольд Шварценеггер і Катрін Деньов, заснував міжнародну премію «Людина, що змінила світ». Про це повідомив журналістам помічник останнього радянського лідера Павло Палажченко.

За його словами, «щорічно премією Горбачова нагороджуватимуться люди, які зробили унікальний внесок у розвиток сучасної цивілізації, культури, науки та технологій» — автори проривних проектів глобального масштабу, **передає ІТАР-ТАКС**. «Премія не є академічною і недоступною, вона відкрита для всіх», — зазначив П. Палажченко. Крім Горбачов-фонду, співзасновниками нової нагороди виступили Форум Нобелівських лауреатів миру, Міжнародний Зелений хрест, який також очолює Горбачов, і Форум Нової політики. Серед членів патронажного комітету благодійної церемонії «Людина, що змінила світ» — Арнольд Шварценеггер, Катрін Деньов, Хосе Каррерас, Хью Грант, Андрій Макаревич тощо.

Нагорода вручатиметься у трьох номінаціях. Оголошення номінантів пройде 10 березня в Москві. А перша церемонія нагородження відбудеться 30 березня в Королівському Альберт Холі Лондона, в рамках грандіозного благодійного гала-концерту на честь ювілею Горбачова.

Стрілянина в аеропорту Мілана

Один із терміналів міланського аеропорту «Мальпенса» вчора був евакуйований після того, як співробітники служби безпеки відкрили вогонь у залі реєстрації. Інцидент стався в першому терміналі аеропорту. Поліцейські стріляли в громадянина Тунісу, озброєного ножем, і поранили його.

За попередньою інформацією, чоловік в'їхав у будівлю аеропорту на машині, протаранивши одну зі скляних дверей. За деякими даними, тунісець намагався не дати своїй дружині вилетіти з аеропорту. У машині разом із чоловіком перебували двоє дітей. Інформагентства повідомляють, що, вискочивши із салону, він кинувся на одного з поліцейських із ножем. У відповідь правоохоронці відкрили вогонь. Зловмисника було поранено в ногу й арештовано.

Музей Тюссо представив парад президентів США

Фото Наталі КОСТІНОЇ\Укрінформ.

Філія музею мадам Тюссо у Вашингтоні відкрила виставку воскових фігур усіх глав США — від Джорджа Вашингтона до Барака Обами.

Багато хто з президентів, наприклад, Барак Обама й Джон Кеннеді, представлені в компанії перших леді. Поруч із восковою статуєю Рональда Рейгана стоїть автомат з його улюбленими цукерками. На табличках, розміщених біля експонатів, переховано найцікавіші факти з біографій політиків.

На створення виставки було витрачено два мільйони доларів і кілька місяців кропіткої роботи 70 фахівців музею. Керівники філії музею мадам Тюссо запевняють, що вони готові повторити експеримент: наприклад, зібрати окрему виставку воскових фігур перших леді США. Тут усе залежить від побажань публіки.

На знімку: воскова фігура 32-го президента США Франкліна Рузвельта (праворуч) разом із не менш відомим державним діячем того часу — прем'єром Великобританії Уїнстоном Черчіллем.

ПЛАНЕТА

ВЕЛИКА ДВАДЦЯТКА

Світовий дисбаланс визначатимуть за новими індикаторами

Міністри фінансів країн «великої двадцятки» домовилися про створення нової системи індикаторів світового економічного дисбалансу. У неї увійшли такі параметри, як держборг, бюджетний дефіцит, приватні накопичення й приватні заборгованості, торговельний баланс і сальдо поточних інвестицій. При цьому враховуватимуть також обмінний курс валют, податкову й валютну політики.

Фактично досягнута домовленість означає перемогу Німеччини, яка вже довгий час закликала провідні країни прийняти систему індикаторів. Утім, ця перемога далася після тривалої боротьби. Ще в п'ятницю політики не були впевнені, що їм удасться переконати Китай підписати документ про індикатори. Пекін блокував прийняття системи, виступаючи проти включення до неї реального курсу національних валют і валютних резервів. У результаті досягнутого компромісу останній показник буде лише враховуватися, не виступаючи самостійним індикатором.

Прийнята система не буде включати конкретні цифри, це буде лише загальна директива. За словами міністра економіки Франції Крістін Лагард, це лише перший крок, за яким має послідувати більш конкретне пророблення деталей нової системи оцінки, **повідомляє «Євроньюс»**.

Нагадаємо, «велика двадцятка» — група найрозвиненіших індустріальних країн. Цей клуб був створений у 1999 році й представляє 20 найбільших економік планети. До нього входять Аргентина, Австралія, Бразилія, Канада, Китай, Франція, Німеччина, Індія, Індонезія, Італія, Японія, Мексика, Росія, Саудівська Аравія, Південна Африка, Південна Корея, Туреччина, Сполучене Королівство, Сполучені Штати Америки, Європейський союз.

ЯПОНІЯ

Створюють зовнішню розвідку

В Японії вперше за післявоєнний період створюється повноцінна зовнішня розвідка. Про це стало відомо із секретного повідомлення, відправленого до Вашингтона з американського посольства в Токіо. Це повідомлення було серед документів, отриманих сайтом WikiLeaks. Його передали в розпорядження австралійської газети «Санді морнінг херальд».

Про намір створити зовнішню розвідку глава японської служби секретної інформації та досліджень Хідесі Мітані розповів представникові Держдепартаменту США в жовтні 2008 року. У повідомленні американського посольства йшлося про те, що уряд Японії вирішив просуватися в цьому напрямі повільно, оскільки усвідомлює брак необхідних знань, досвіду та співробітників, яких ще належить навчити.

Мітані поскаржився на те, що найцінніші відомості про лідера КНДР Кім Чен Іра Японія отримала не з секретних джерел, а з мемуарів його колишнього кухаря-японця.

Пріоритетом для японської розвідки, як розповів американському дипломатові тодішній глава агентства внутрішньої безпеки Японії, стане збір даних про Китай і Північну Корею, а також про можливі атаки терористів.

До поразки у Другій світовій війні японська розвідка активно діяла в Східній та Південно-Східній Азії. У післявоєнний період Токіо не наважувався створити повноцінну зовнішню розвідку через побоювання дипломатичних скандалів. Хоча Японія веде спостереження за КНДР за допомогою супутників, широкої мережі агентів у цій країні, наскільки відомо, вона не має.

Директор–розпорядник Міжнародного валютного фонду Домінік Стросс–Кан вважає, що лідери Європейського Союзу зможуть упоратися з борговою кризою в регіоні до кінця наступного місяця, *передає Bloomberg*

Уряд має намір закупити в 2011 році в Державний резерв 10 тисяч тонн свинини, *повідомив глава Міністерства аграрної політики та продовольства Микола ПРИСЯЖНЮК*

У НОМЕР

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Скульптор Микола Шматько: «Луганська Богородиця — це сучасна жінка, мати»

Відомий луганський скульптор Микола Шматько презентував свою нову роботу — двометрову мармурову скульптуру «Луганська Богородиця». Вона поповнить колекцію білих мармурових статуй, яких у Шматька більше 80. Втім майстер не виключає, що скульптура може прикрасити один із куточків Луганська. Він стверджує, що його робота наділена сильною енергетикою, яка може позитивно впливати на людину, і не позбавлена чудодійства. А все тому, що має небесну ауру, яка, за словами скульптора, «вище, ніж моя, бо я — людина смертна».

Для створення своєї Богородиці майстер використав 6-тонний шматок мармуру і працював цілий рік. Визнаних канонів не дотримувався, створюючи образ сучасної жінки — можливо, з неправильними рисами обличчя, але зі щасливою, лагідною усмішкою, з очима, в яких грає світло. Світло материнства.

Алла АНТІПОВА.

Фото автора.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Не дає розігнатися кривизна колії

Однією з найбільш проблемних на шляху швидкісного потяга Донецьк—Київ—Львів для Львівської залізниці є ділянка поблизу селища Великі Бірки неподалік Тернополя. Колія тут прокладена з чималою кривизною. Поїзди змушені рухатися зі швидкістю 60 кілометрів на годину. Тоді як новий потяг розганятиметься до 160 кілометрів. До того ж через колію проходить шляхопровід, який з'єднує частини селища. Для того, щоб «розшити» це вузьке місце, об'єднали зусилля залізничники, шляховики, обласна держадміністрація.

Тим часом люди тривожаться, щоб у зв'язку з реконструкцією залізничного полотна у них не виникло транспортних незручностей. Тому з пропонованим проектом керівники Львівської залізниці пообіцяли ознайомити й мешканців селища, обговорити документ на громадських слуханнях.

Доки триватимуть роботи, облаштують тимчасовий переїзд і перехід, а потім збудують новий шляхопровід. Реконструкцію ділянки розпочнуть у квітні. Залізничники хочуть пустити швидкісний потяг на початку літа наступного року. Ним можна буде добратися з Тернополя до столиці за 3,5 години. Нині дорога в серединному займає 7,5 години.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

«Говоріть українською, я вас не розумію»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Наталія Осипова, представниця батьківського комітету української школи №15 м. Красний Луч Луганської області, почувши про наміри закрити школу, в якій навчається її дитина, разом з іншими батьками-однодумцями оголосила голодування.

— Ми від влади не вимагаємо нічого неймовірного, а просто хочемо захистити свою школу. Якщо її таки ліквідують, наші діти втратять перспективу.

У місті зібрано понад тисячу підписів мешканців проти закриття цієї школи. З проханням про допомогу батьки б'ють у всі можливі дзвони: від місцевих чиновників і до Прем'єр-міністра країни. Допомогти взялися самі народні депутати. Голови шістьох парламентських комітетів підписали колективні звернення.

Тим часом уже кілька років поспіль намагається українізувати Миколаїв пенсіонер Анатолій Ільченко. На його рахунку — понад два десятки позовів до суду з вимогою зобов'язати посадових осіб дотримуватися законів України і послуговуватися державною мовою хоча б у публічній сфері. Почалося все з того, що один із банків видав пенсіонеру квитанцію, де не було жодного українського слова. На усне прохання надати цю платіжку, але з українським текстом, отримав відмову. Задовольнив його бажання суд. Відтоді банк видає квитанції тільки українською мовою. Далі були «бої» за рідне слово у квитанціях на оплату комунальних платежів, за оголошення «солов'їною» зупинок у громадському транспорті і за вживання рідної у державних установах.

— Мене в Миколаєві називають Бандерою. Хоча навіть родичів у Західній Україні не маю. Я просто хочу, щоб виконувались закони.

«Плоди» його боротьби, запевняє пенсіонер, помітні, як то кажуть, неозброєним оком: тепер квитанції на оплату комунальних платежів приходять українською усім і зупинки для всіх оголошують державною мовою. «Я маю право отримувати інформацію українською мовою. І не хочу, щоб цього права мене позбавляли. Тому, коли до мене посадові особи звертаються російською, я відразу попереджаю: «Говоріть українською, я вас не розумію»...

А в столиці відзначали роковини з дня захоплення столичної книгарні «Сяйво». Місця, куди ще за радянських часів вибудовувались черги. І де українську книгу любили, читали та продавали. Що відбувається у цьому приміщенні зараз — невідомо. Ззовні вікна заварено решітками, завішено брезентом... «Уже рік ми не можемо туди потрапили. Навіть не знаємо, чи залишились там книги, — каже адвокат Олег Король. — Зі слів тутешніх мешканців знаємо, що начебто відразу після захоплення приміщення там почали зносити стіни. Але що насправді відбувається — невідомо». До сих пір триває розгляд справи в суді. У тому, що правда на їхньому боці, громадськість, захисники «Сяйва» та його колишні працівники не сумніваються. Але чи вистачить цієї правди для перемоги — не відомо. Якщо так, то, сподівається адвокат, уже за два місяці справу буде завершено і громада Києва поверне собі одну з кращих книгарень країни.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Театралізована акція під стінами Міністерства освіти і науки, молоді та спорту, присвячена Міжнародному дню рідної мови.

Митники «наплутали» на півмільйона гривень

Через службову недбалість посадовців Рівненської митниці під час оформлення товару до бюджету не надійшло 526 тисяч гривень митних та інших обов'язкових платежів. Адже вони неправильно класифікували за вантажно-митними деклараціями товар, що надходив на адресу двох підприємств області. За даним фактом прокуратурою порушено кримінальну справу.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Грабіжники винесли з банку сейф із грошима

Пограбовано відділення комерційного банку, що розміщується в будівлі однієї з селищних рад Кодимського району. Грабіжники не змогли розпатрати сейф у банку і тому винесли його з фінансової установи. У залізному ящику було 42 тисячі гривень, 2 тисячі російських рублів і 70 євро. У найближчій до селища лісосмузі грабіжники зуміли розкрити сейф. Викравши звідти готівку, вони втекли. Схожий злочин було скоєно минулої суботи в Одесі. Невідомі зловмисники викрали через вікно автомагазину сейф, в якому було 54 тисячі гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Війна за... млин

Живим ланцюгом стали на захист пам'ятки архітектури місцевого значення «Сокілецький млин» представники творчої молоді з Вінниці, Немирова та Києва.

У суботу, 19 лютого, вони перегородили дорогу техніці, яка мала демонтувати споруди навколо будівлі. Дехто з молодих людей забарикадувався у приміщенні млина. У справу втрутилася міліція. Молодь стверджує, що на їхнього фотографа, який фіксував перебіг подій, міліціонери спустили собаку. Потерпілого доставили спочатку в лікарню, а потім забрали у Немирівський райвідділ міліції. Згодом відпустили.

Протягом останніх років на території пам'ятки архітектури, спорудженої ще графом Потоцьким, організовують всеукраїнський фестиваль «Млиноманія». Створили громадську організацію «Сокілецький млин». Один з її представників Віктор Губін каже, що будівлю незаконно намагаються захопити бізнесмени.

— Напівзруйнована споруда старого млина є власністю Фонду держмайна, — каже голова Немирівської райдержадміністрації Петро Михайленко. Одне із приватних підприємств, якому належить півтора десятка готелів і комплексів по всьому світу, взяло будівлю млина в оренду з метою спорудити тут готельно-розважальний комплекс. Пообіцяли максимально зберегти залишки споруди. Уже три роки вони справно сплачують податки за оренду, а приступити до робіт не вдається через акції протесту молоді.

Місцеві жителі також підтримують ідею нового будівництва, бо там з'являться нові робочі місця. Підприємці вже обладнали у місцевій школі комп'ютерний клас. Старий млин розташований на березі Південного Бугу, у місці так званих бузьких порогів. Тут улітку відпочивають тисячі людей не тільки з Вінниці, а й з Києва.

Віктор СКРИПНИК.

ФОТОФАКТ

У бердянському зоопарку народилося двоє гімалайських ведмежат.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Хліб подорожчав

ПОЧАТОК НА 1 СТОР.

На зберіганні в області знаходиться 452 тисячі тонн зерна, із них 129 тисяч тонн — продовольчого. Хлібопекарським підприємствам щомісяця потрібно близько 15 тисяч тонн продовольчого зерна, або 10,4 тисячі тонн борошна. «Область забезпечена продовольчим зерном повністю до нового маркетингового року, — заявив заступник керівника області. — До Міністерства аграрної політики та продовольства було направлено пропозиції-заявки щодо обсягів щомісячної закупівлі пшеничного борошна в кількості 4 тисяч тонн, виробленого із зерна державного інтервенційного фонду».

Такі «інтервенції» допоможуть здешевити виробництво хліба масових сортів, підтримати стабільну ситуацію на ринку. Для утримання цін обласна держадміністрація, державна інспекція з контролю за цінами в Донецькій області, обласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України та хлібопекарські підприємства області підписали меморандум. А сільгоспвиробники під урожай наступного року посіяли озимини на зерно та зелений корм на площі 468 тисяч гектарів.

Ліна КУЩ.

«Інтервенції» допоможуть здешевити виробництво хліба масових сортів

Безхатченків обігріють і нагодують

Через різке похолодання у більшості областей України місцеві управління МНС організували мобільні пункти обігріву для бездомних. Так, у Полтаві і Кременчуці неподалік залізничних вокзалів, де, як правило, у цей період перебуває найбільше людей без певного місця проживання, встановили спеціальні намети з обігрівальними приладами. Тут цілодобово роздають гарячий чай та продукти харчування, **повідомляє наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

У Чернігові подібний намет співробітники МНС встановили у міському парку культури та відпочинку. У морозні дні для безхатченків та малозабезпечених діє польова кухня, **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

У Рівному до закінчення холодів у центрі міста за кінотеатром «Кінопалац-Україна» цілодобово працюватиме пункт обігріву. Тут, крім тепла, пропонують гарячий чай, бутерброди, а також допомогу медиків, **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Пересувний пункт обігріву у Тернопільській області обладнали на базі автомобіля «КамАЗ». Тут є автономна пічка, лавки. Чаєм і бутербродами пригощають рятувальники, а гарячі обіди постачає благодійна організація «Карітас». Пересувний пункт знаходиться у парку імені Т. Шевченка, що в центральній частині міста, **передає наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Фото Сергія АНИЩЕНКА (Укрінформ).

На знімку: мобільний пункт обігріву працює й у Києві.

Ми лідируємо в Європі за кількістю смертей у ДТП

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сильні снігопади в багатьох областях країни призвели до чергового різкого збільшення числа ДТП. Так, три людини загинуло і дві госпіталізовано через зіткнення легкових автомобілів Daewoo Lanos і Renault Logan. Трагедія сталася вдень 20 лютого біля села Крилос Галицького району Івано-Франківської області на 332 кілометрі автодороги «Мукачеве — Львів».

А в Кривому Розі Дніпропетровської області в результаті зіткнення легкового автомобіля з автобусом було травмовано сім чоловік. **Як повідомляє прес-служба Департаменту ДАІ МВС України,** водій автомобіля «Mitsubishi Lancer», виїжджаючи з дворового проїзду друкарні, не надав перевагу в русі та допустив зіткнення із рейсовим автобусом «Mercedes-Benz 312D». Після зіткнення водій автобуса здійснив наїзд на дерево.

Через снігопад учора вранці на київських дорогах спостерігалися рекордні пробки і безліч ДТП із тими, хто намагався кудись не спізнитися. Завантаженість столичних доріг з 8:50 до 9:30 трималася на рівні 9 балів. При цьому в 2011 році вона жодного разу не досягала навіть 8 балів, а 9 балів за всю зиму було зафіксовано лише кілька разів наприкінці минулого року, в традиційно складний передноворічний період.

Вранці також було паралізовано рух на всіх мостах. Найдовший затор простягнувся майже на 10 км — від Братиславської до Новокостянтинівської вулиці через Московський міст...

А напередодні під Києвом на Житомирській трасі в результаті зіткнення маршрутки з вантажівкою десять чоловік отримали тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості.

Як повідомляє прес-служба столичної ДАІ, водій мікроавтобуса, рухаючись у складних погодних умовах за маршрутом «Ірпінь — Київ» у напрямку станції метро «Святошин», зіткнувся з вантажівкою, яка здійснювала розворот. З 27 пасажирів маршрутки десять отримали травми, в тому числі переломи. Постраждалих госпіталізували до лікарні.

Експерти: курс гривні підтримуватимуть штучно

Штучна підтримка валютного забезпечення за рахунок зовнішніх позик триватиме й цього року. Про це на вчорашній прес–конференції розповів президент Центру ринкових реформ Володимир Лановий.

— Певна стабільність може бути збережена, але це суто зовнішня стабільність, яка не підкріплена економічними процесами в країні. Нам варто було б докорінно переглянути ставлення до економіки, до ринків, до приватного сектору і підприємництва. Адже без нього не буде ні валюти, ні експортних доходів, ні інвестицій, — підкреслив експерт.

Він також нагадав, що 2010 року Україна запозичила у МВФ 145 мільярдів гривень, із них 110 мільярдів — чистий приріст боргу.

— Нинішній уряд рухається шляхом уряду Тимошенко. Тобто незалежно від фінансової ситуації головне — вилучити гроші в бюджет, збільшити кредитні зобов'язання до тих меж, які потрібні, незважаючи на обставини, що відбуваються в економіці. Але ж колись потрібно зупинитися, — зазначив В. Лановий.

У свою чергу директор Ц ентру антикризових досліджень Ярослав Жалило зазначив, що, за даними платіжного балансу, в 2011 році навряд чи варто очікувати показань до девальвації гривні.

— Про обвал говорити однозначно не слід — це штамп із кризового періоду. На цілеспрямовану девальвацію національної валюти Нацбанк просто не піде, тому що для цього необхідна активна політика поповнення резервів, а відповідно викидання додаткової гривневої маси, — сказав він.

За прогнозами експерта, швидше за все, Нацбанк,ураховуючи потребу отримання ресурсів від міжнародного валютного банку, прагнутиме до забезпечення гнучкості курсоутворення, що приведе до зміцнення обмінного курсу.

— Для нинішнього року буде характерна активізація інфляційних процесів. Без економічного зростання ми не досягнемо фінансової стабільності в 2011—2012 роках, а матимемо внутрішню інфляцію на рівні 10 відсотків — підсумував він.

А от виконавчий директор Центру соціально-економічних досліджень «CASE Україна» Дмитро Боярчук зауважив: без радикального оновлення виробництва підвищується ризик того, що Україна знову і знову переживатиме девальваційні шоки.

Наталя ОВДІЄНКО.

Пам'ятник... річці

У місті Дубно на березі Ікви з'явилася барельєфна композиція, яка славить цю річку вустами Тараса Шевченка, а також закликає бережно, з любов'ю ставитися до водної артерії (на знімку).

— На карті України Іква (155 км) займає не найбільш помітне та визначальне місце, — розповідає заступник начальника Дубенського міжрайонного управління водного господарства Ростислав Панчук, — втім, її значення в історії, життєдіяльності, економіці регіону важко переоцінити. Починається річка з джерел у селі Підкамінь на Львівщині, впадає у Стир поблизу села Торговиця на Рівненщині, а ось Дубно вважається своєрідним осередком цієї водної артерії. І саме тут, на дубенських теренах, де Ікву перетинав Тарас Шевченко під час археографічної експедиції 1846 року, вирішено звести символічну скульптурну композицію. Її проект здійснив дубенський художник Василь Захаров — в образі пам'ятного знака на тлі трибаштової кам'яної споруди, що символізує Дубенський замок, розташований на крутому березі Ікви. Своєрідним епіграфом до пам'ятника стала цитата варнака з однойменної поеми «Варнак» Тараса Шевченка: «Багато дечого не стало... води чимало з Ікви в море утекло...» В додаток до меморіальних атрибутів місцину окультурили, обгородили плетеним парканом, зробили східці, поставили лавочку для відпочивальників. Одне слово, тут можна і відпочити, і помилуватися течією, і поринути в історію...

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

«Доступне житло» не всім доступне

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Паралельно на Кіровоградщині діє також обласна програма підтримки індивідуального житлового будівництва на селі «Власний дім». Адже серед причин постійного скорочення чисельності сільського населення (істотного на Кіровоградщині — на 5—6 тисяч мешканців щороку) є не лише його низька зайнятість, а й відсутність або незадовільна якість житла. Тому програмою «Власний дім», яка днями була затверджена сесією обласної ради, передбачають до 2015 року поліпшити житлові умови 380 сім'ям, котрі, користуючись пільговими кредитами, спорудять собі будинки загальною площею 18 тисяч квадратних метрів.

Звичайно, дуже добре, що держава надає посильну допомогу тим, хто без неї не може звести дах над головою. Та, на жаль, при реалізації цих програм часто відсутня прозорість у питаннях постановки на чергу, виділення місць під забудову, надання пільгових кредитів тощо. У результаті ті, хто найбільше потребує державної допомоги, залишаються ні з чим, натомість пільгами користуються інші особи.

Власне, на це і звернув особливу увагу заступник голови облдержадміністрації Андрій Ніколаєнко на спеціальній нараді, присвяченій розвитку житлового будівництва. Він також наголосив на необхідності широкого інформування громадськості про стан справ у галузі та висловив переконання, що люди, котрі зацікавлені у справедливому вирішенні питань стосовно виконання державних програм будівництва житла, повинні контролювати дії будь-якого чиновника та повідомляти про порушення місцеву владу, правоохоронні органи.

Віктор ІЩЕНКО.

Кіровоград.

У НОМЕР

КРИМ

Побили співробітників ДАІ

У селищі Гвардійське Сімферопольського району четверо чоловіків побили двох співробітників ДАІ й пошкодили патрульний автомобіль. Уночі водій однієї з автомашин, що проїжджали, повідомив інспекторам, що невідомі влаштували автогонки. Співробітники міліції поїхали в селище для перевірки. У центрі населеного пункту вони звернули увагу на автомобіль ВАЗ, що зупинився метрів за 30 від патрульної машини. У світлі фар вони побачили, як водій машини переліз із водійського на заднє сидіння автомобіля. Дівчина, яка сиділа на передньому пасажирському місці, витягла ключі із замка запалювання й передала їх спритному водію назад. Співробітники ДАІ попросили чоловіка пред'явити документи. Той, відмовившись вийти з машини, поводився агресивно, відверто провокуючи конфліктну ситуацію. Використовуючи ненормативну лексику, чоловік почав пояснювати співробітникам ДАІ, що вони порушили його інтим з дівчиною.

Через кілька хвилин до місця інциденту підійшли ще троє чоловіків, які збили з ніг старшого наряду лейтенанта міліції Івана Клименка й почали бити його ногами. Водій, що вискочив із машини, накинувся на другого співробітника ДАІ. Коли той спробував викликати на допомогу підкріплення, нападники розбили рацію. Потім почали стрибати на капоті й завдавати ударів ногами по автомобілю ДАІ. Після побиття всі четверо зникли. Співробітники ДАІ госпіталізовані. Автомобіль, у якому перебували порушники, виявлено. Нападники оголошені в розшук.

Георгій ВЕРВЕС.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Запрацював мобільний «телефон довіри»

В області почала діяти нова система інформування громадянами посадових осіб Державтоінспекції щодо неправомірних дій працівників ДАІ. У режимі sms-повідомлень можна поінформувати також про інші недоліки на дорогах. Ці тексти автоматично записуватимуться на комп'ютер керівника, що дасть можливість миттєво реагувати на скарги.

Ірина КОЗАК.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Сурогат «варили» на СТО

Співробітники відділу податкової міліції Кам'янця-Подільського виявили на одній із місцевих станцій технічного обслуговування... цех із виготовлення фальсифікованої горілки. Було вилучено близько 120 літрів цього продукту та засоби його виробництва. Експертиза показала: цей напій не придатний для споживання людиною.

Заробити на здоров'ї земляків вирішив мешканець одного з сіл, який працював на станції. Придбавши 100 літрів спирту, він виготовляв небезпечний сурогат. За фактом порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 204 КК України.

Віра ШПИЛЬОВА.

ВОЛИНЬ

Стир тепер під контролем

У Луцьку встановлено першу в басейні ріки Прип'ять автоматизовану гідрометеорологічну станцію. Відтепер місцеві синоптики, не виходячи з Волинського обласного центру гідрометеорології, зможуть кожні п'ять хвилин отримувати точну інформацію про рівень і температуру води в річці Стир, вологість і температуру повітря, швидкість і напрям вітру.

На встановлення станції, а вона змонтована на одному з мостів через річку Стир, розробники витратили 33 тисячі євро. Її поява стала можливою завдяки фінансовій підтримці в межах програми «Наука заради миру та безпеки».

Микола ЯКИМЕНКО.

На початок лютого, *за даними Держкомстату*, у сільгосппідприємствах (крім малих) було 6,6 мільйона тонн зерна, зокрема, 2,7 мільйона пшениці, мільйон тонн ячменю, 2,1 мільйона кукурудзи, 100 тисяч тонн жита. Ще 7,6 мільйона тонн збіжжя мали зернозберігаючі та зернопереробні підприємства. Тоді як річна потреба всієї країни у продовольчому зерні не перевищує 8 мільйонів тонн

В Україні в усіх категоріях господарств утримується 4 мільйони 595 тисяч голів великої рогатої худоби (за рік поголів'я ВРХ скоротилося на 307,6 тисячі). Зокрема, корів залишається 2 мільйони 640 тисяч (спад майже на 99 тисяч)

КОЛОНКА ОГЛЯДАЧА

Про продукти — ні слова!

Пане Прем'єр-міністре і хто з ним! У мене така пропозиція. Давайте просто помовчимо. Чи не можна викреслити зі свого лексикону (хоча б ненадовго) слово «гречка»? Ну не говоріть Ви так часто про необхідність стабілізації цін на яйця, цукор чи олію. І про капусту — жодного слова. Навіть якщо дуже хочеться, краще б помовчати. І взагалі, варто оголосити в Кабміні день тиші, аліпше — тиждень. Як експеримент. Дивись, і ціни почнуть падати. А то таке враження — що більше уряд з цього приводу «шевелиться», то більший на продовольчому ринку виникає ажіотаж.

Винесли на Кабмін, приміром, питання про цукор — солодкий пісок візьми і подорожчай одразу на 50 копійок на кілограмі. І добре ще, що він «не випарувався» з прилавків супермаркетів. А то регулювали гречку, регулювали — тепер крупа й зовсім як у воду канула.

Невже важко прорахувати, що фраза, яка «вилетіла» раптом з офіційних кабінетів на Грушевського: «Ціни на борошно незначно підвищаться», змушує громадян масово ринутися в магазини на закупівлі. А якщо керівники аграрного міністерства з телевізора запевняють, що борошно не дорожчатиме — народ побіжить штурмувати гастрономи й робити запаси ще швидше. І ось уже борошно спочатку зростає в ціні, потім її регулюють, а в результаті — порожні прилавки. Хоча, начебто, і зерна в країні — валом! Тому, Миколо Яновичу, все-таки домовимося — про продукти жодного слова. Воно й для економіки добре, і для політичної ситуації.

А то торговці тільки руки потирають. Тому, навіщо розповідати про те, як доблесно у високих кабінетах відстоюються інтереси трудового народу, якщо ефект майже нульовий. Краще посасидати там, у вузькому колі, як казав один кіношний герой, «без шуму й пилу», аби тільки на прилавках був результат. Гадаю, народу це більше сподобалося б.

Інакше, того й дивись, у незміцнілих умах окремих громадян, котрі поважають гречку й борошно, та і тих, хто просто хоче їсти, почнуть роїтися думки з приводу пособництва наших державних чиновників спекулянтам.

Торговці в нас, хоча б як їх у владних кабінетах лаяли, чомусь завжди у виграші. От і з гречкою — у парламенті зареєстровано законопроект, відповідно до якого до 1 червня пропонується встановити на імпорт цієї крупи нульове мито. За прогнозами, такий крок дасть змогу закупити в державний інтервенційний фонд не менш як 25 тисяч тонн гречки. Мовляв, це стабілізує ціну й забезпечить потребу громадян. Не знаю як щодо громадян, а потребу торговців точно забезпечить. До того ж навезуть до літа гречки з Китаю — сільгоспвиробники замисляться: чи варто її сіяти, якщо не вдасться продати восени за гарною ціною. Отож і наступного року по крупу доведеться їхати до Китаю.

Або питання — навіщо саме тепер імпортувати білоруське масло? На порозі — весна, отелення, корови починають доїтися... Збільшуються обсяги заготовленого молока, а отже, і випуск готової продукції, зокрема, й вершкового масла... Прописні істини... А зіб'ємо ціни на масло, вітчизняним підприємствам стане невигідно його виготовляти, заводи знизять закупівельні ціни на молоко у того ж населення... Тут піде новий виток держрегулювання, а значить, нових ажіотажних попитів і дефіцитів.

Ось про що в уряді варто помізкувати. Думати треба, а от говорити з дня у день не слід. Тс-с! Про продукти — жодного слова!

Галина КВІТКА.

Старі стіни ще послужать...

НАМІРИ

В Олександрівці, що на Кіровоградщині, після трирічної перерви, обіцяють, знову почне працювати цукроварня.

Щоб ухвалити це рішення, районному та обласному керівництву довелося вести нелегкі перемовини з власником заводу російським бізнесменом Павлом Демидовим. Останній висунув кілька умов, без виконання яких відновлення роботи підприємства було б неможливим. Зокрема, забезпечення заводу сировиною для переробки, а це щонайменше 200 тисяч тонн солодких коренів. У свою чергу, власник висловив готовність навесні на проведення капітального ремонту та закупівлю вугілля і дизпалива виділити 25 мільйонів гривень. Загалом цього року розмір грошових вливань у підприємство, очікується, становитиме 89 мільйонів гривень.

☞ ДОВІДКОВО

Олександрівський цукровий завод — одне з найстаріших підприємств галузі не лише в Україні, а й на теренах колишнього СРСР. Засноване у 1835 році. Успішно працювало і в роки незалежності, щороку виробляючи 20—25 тисяч тонн цукру. З 2008-го простоює. Головна причина — нестача сировини для переробки.

Директор заводу Микола Обідін переконаний, що підготувати підприємство до цьогорічного сезону переробки цілком реально. Адже протягом останніх трьох років, навіть коли завод простоював, тут проводили ремонти, технічні обслуговування та переконсервацію обладнання, не були звільнені головні спеціалісти та досвідчені робітники. Планується, що вже у березні—квітні до роботи стануть понад 250 осіб.

Всього ж, сподівається голова райдержадміністрації Валерій Авксентьєв, у сезон цукроваріння на заводі буде задіяно понад п'ятсот працівників. А це для Олександрівки, де всього чотири тисячі працюючих, чимало. За його розрахунками, бюджет району додатково отримуватиме два мільйони гривень на рік. Сільгоспвиробники не возитимуть буряк за сотні кілометрів, отож будуть більше зацікавлені у вирощуванні цієї культури. Враховуючи те, що на підприємстві встановлена лінія грануляції жому, слід також очікувати позитивних зрушень у розвитку тваринництва.

Чи ці розрахунки справдяться — покаже час, адже налагодити рентабельну роботу такого підприємства в нинішніх умовах нелегко. По-перше, вирощування цукрових буряків потребує чималих затрат — у кожен гектар під цю культуру, за словами начальника відділу рослинництва головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Івана Сердюка, слід вкладати не менш як дванадцять тисяч гривень. По-друге, використання потужностей підприємства потребує великої кількості енергоносіїв, ціни на які значно зросли. Є чимало інших чинників, здатних спричинити підвищення собівартості продукції, що також треба враховувати.

Нагадаємо, що на Кіровоградщині з колись працюючих одинадцяти цукрозаводів залишилося лише два — у Капітанівці Новомиргородського району та Олександрії.

Віктор ІЩЕНКО.

Кіровоградська область.

СИТУАЦІЯ

«Еліта» жила на широку ногу

Дослідне господарство «Еліта» Миколаївського інституту агропромислового виробництва Національної академії аграрних наук примудрилося скоїти фінансових порушень на суму понад 4 мільйони гривень. Вражаючі результати контрольно-ревізійної перевірки передали до прокуратури.

Як з'ясувалося, підприємство, на порушення Земельного кодексу та Закону «Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук і статусу їх майнового комплексу» передало в приватні руки більш як двісті (!) гектарів державної землі вартістю 254,4 тисячі гривень. Незаконно роздаючи землі, «Еліта» керувалася постановами Президії Національної академії аграрних наук. Крім того, на порушення Господарського кодексу України й статуту підприємства товарна і насіннєва продукція реалізовувалися за заниженими цінами, внаслідок чого «Еліта» недоотримала понад 370 тисяч гривень.

Нехтуючи встановленою законом процедурою закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти, дослідне господарство придбало пально-мастильних матеріалів та насіння зернових культур на 2 мільйони 386,9 тисячі гривень, причому в окремих випадках чомусь вище від середньої ціни по області. Від таких сумнівних операцій збиток становить 87 тисяч гривень. На порушення Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» не списувалася кредиторська заборгованість на суму понад 160 тисяч гривень, термін позовної давності якої давно минув. Також не проводили індексацію грошової оцінки землі й балансової вартості житлового фонду на загальну суму близько мільйона гривень.

Цікаво, що за порушення бухгалтерського обліку двох посадових осіб притягнуто до адміністративної відповідальності й оштрафовано на 300 гривень. Ще одного чиновника за порушення тендерних процедур оштрафовано на 5 тисяч 100 гривень. Ці суми завданої державі шкоди, звичайно, не компенсують.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаївська область.

Сільськогосподарськонауковогероїчний

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Як ми вже повідомляли, з-під пера групи вчених Національної академії аграрних наук України народився чотиритомник *«Сільське господарство України — від минулого до сьогодення»*. Серед авторів — академіки та доктори наук. На сторінках «Голосу України» ми спробували проаналізувати перший том видання *«Землеробство України: від праслов'ян через події XIX—XX століть до наших днів»*. Точніше, один з його розділів — «У вогнищі Другої світової війни».

Як твердять автори, гітлерівці в неймовірній кількості вивозили до Німеччини не тільки худобу й інше продовольство, а й чорнозем, а ще викопували... очерет. Окремі твердження науковців не узгоджуються з даними статистики, а то й суперечать здоровому глузду. Тож читаємо далі.

Вернидубом став кожен окупант

Ось у виданні пишуть: *«З української землі вантажили у вагони буквально все, що потрапляло під руку. Ешелонами відправляли навіть чорнозем. Викопали й надіслали до Рейху більше 1 мільйона фруктових дерев, мільйони кущів ягідників. Тільки до вересня 1941 року зі східного фронту від солдатів і офіцерів у різні регіони Німеччини надійшло 11 млн. 600 тис. посилок»* (т.1, стор. 210).

Виходить, очеретом та чорноземом німці вже завершували. То були, як кажуть наші академіки, ягідки. Але, погамувавши на час обурення, чому б не поставити прості запитання? Наприклад, чи гітлерівці вивозили лиш готове, без них надбане, чи й при них в Україні на той час щось вироблялося? Це запитання виникає, коли порівняти прості й зрозумілі факти, що повторюються в різних статистичних збірниках і просто публікаціях на тему війни. Обминемо нині факт 11 млн. 600 тис. посилок, хоча й він певною мірою стосується продовольчого питання в часи окупації.

Автори видання надибали справді приголомшливий випадок, коли окупанти *«викопали й надіслали до Рейху більше 1 мільйона фруктових дерев, мільйони кущів та ягідників»* (т.1, стор.210). Аналога чогось подібного людська історія, дійсно, не знає. Гадаю, що серед читачів немає жодного, хто хоча б раз у житті не саджав яблуню або грушу. Йдеться, зауважмо, не про посадку однолітки і дволітки, хоча й це досить клопітна й трудомістка справа. Необхідно дотримати технологію й терміни викопування, підготувати саджанці до транспортування, відстежити сортність, вжити серйозні карантинні заходи, врахувати районованість сортів, їх відповідність кліматичним зонам. А скільки треба транспорту! Ось чому ще вчать садівники: *«...підщепи щільно вкладають, а корені пересипають вологою м'ятою соломою. Зверху для захисту від сонця прикривають матами або брезентом. Якщо саджанці будуть транспортувати тривалий час, то солому біля коренів обов'язково зволожують. На тритонну машину можна вантажити 700 — 900 дворічних саджанців <...> Перевозячи саджанці залізницею, без пакування (навалом), у 16-тонний вагон можна навантажувати 4—5 тисяч дворічок»* (Довідник по садівництву, Урожай, Київ, 1975). Отже, тільки для транспортування мільйона дворічок німцям треба було б зняти з фронтових потреб принаймні 200 залізничних вагонів, критих, ясна річ. Не рахуючи автомобілів. Але наші академіки розповідають не про саджанці, а про викопування й перевезення мільйона дорослих (!) дерев та ще мільйонів кущів! На гектарі плодового саду росте, як правило, 400—500 плодових дерев. Тобто йдеться про викопування, транспортування й висаджування 2000 гектарів саду! Повіримо, що стільки було в Україні підготовлено до німецької окупації — підходящих сортів, потрібного віку, й усе це були здорові дерева. Перевезти десять, не кажу сто, дорослих дерев, скажімо, з Вінниччини на Сумщину або навпаки — дуже непроста справа. Та ще щоб прижилися. Це — без ускладнень, пов'язаних з різними кліматичними зонами, отже, з розбіжністю в календарних термінах викопування й посадки, районованістю сортів, пошкодженнями через тривале транспортування тощо. Наші академіки розказують про справді винятковий досвід, який вивчити б і зробити відповідні наукові висновки, тут же матеріалу на десятки кандидатських і докторських дисертацій: коли, де і як викопували, як готували до транспортування, як перевозили, як закріпляли й зберігали грудку землі біля окоренка, інакше ж не приживеться, який, врешті, збирали врожай. «Помологія» Симиренка на цьому фоні мала б вигляд банального хуторянства, тут по-справжньому континентальний, а то й планетарний масштаб, тут не один канон з садівництва полетів би шкереберть! Але чому ж у вас, високоповажні вчені, не заграв азарт першовідкривача, чому ви мимохідь сказали про нібито винятковий факт і тут же про нього забули?

Як на мене, з розповіді про пересаджування мільйонів українських дерев і кущів у Німеччину можна зробити два висновки на вибір: 1. Німці були цілкови-

* **(Продовження. Початок у «Голосі України» за 15 лютого 2011 р.).**

Дивись, у незміцнілих умах окремих громадян почнуть роїтися думки з приводу пособництва наших чиновників спекулянтам

Операція «Борошно»

Доведеться згадати домашні рецепти випікання духмяного зі скоринкою

РЕАЛІЇ

Завізно нині в млині села Поточища Городенківського району: люди стоять у черзі підводами, вантаженими мішками, в очікуванні змолотити хто ячмінь чи овес на дерть, хто — кукурудзу. Та більшість — добірну пшеницю на борошно. Розмови точаться навколо нового дефіциту: хтось каже, що то залежалася продукція в когось із магнатів, от і нагнітають штучно ажіотаж, створюючи додатковий попит на цей товар. Інші переповідають телепередачі, які пістрявіють сюжетами з порожніми полицями. А ще бідкаються, що борошно надовго не запасешся, бо воно не любить тривалого зберігання: то згіркне, то жучки-шкідники заведуться.

Продавець пекарні Оксана Воробець: «Нині такі калачі не всім по кишені...»

А ситуація і справді насторожує: борошно розмели чи не в усіх крамницях. В якійсь ще залишилося кілька пакетів кримського продукту, ціна якого аж зашкалює: 5,3 гривні за кілограмовий пакет. Ще в іншій пропонують прийти завтра, бо нинішнє вже все розібрали. Згодом спостерігала, як до каси пхали навантажений ущерть візок із п'ятикілограмовими мішечками борошна вищого гатунку...

З надією таки розвіяти міф про повальний дефіцит цієї продукції іду до однієї з гуртових баз Городенки. Але й там — така само картина. Працівники розповідають, що ще тиждень тому п'ятидесятикілограмовий мішок борошна вищого гатунку вільно, без проблем, можна було придбати за 155 гривень, а в п'ятницю — ніякого не було в продажу. Хоч напередодні завезли цей дефіцитний товар уже дорожчим, по 185 гривень, та реалізували практично всі мішки. На вітрині — там, де зазвичай стояло борошно різного фасування, — порожньо. Малий вибір макаронних виробів, нема в асортименті печива (його тут пропонували у двокілограмових пачках іноді й до двадцяти видів!). Лише одиноко прикрашав полиці пакет із кукурудзяним борошном, і хтось покепкував, що повертаємося до хрущовських часів та пектимемо хліб ще й із гороху... А що: кукурудзи торік уродило, бодай на зерно качанистої нема дефіциту!

Не в дефіциті лише кукурудзяне борошно.

Та жарти жартами, а тиждень тому не було борошна і в місцевій пекарні. Працівниця підприємства Оксана Воробець розповідає, що спочатку «списали» дефіцит на проблеми з доставкою, адже на Хмельниччині, де беруть цей товар, тоді замело. Та опісля були прикро здивовані, що за п'ятидесятикілограмовий мішок треба віддати вже на сімнадцять гривень дорожче. Це потягнуло й підвищення ціни на хлібобулочні вироби, тож відпускають їх тепер уже на десять копійок дорожчими: «Прикарпатський», приміром, по 3,1 гривні, за «соціальний» житній треба викласти на пекарні три гривні. Цікаво, що чимало міських споживачів саме тут їх і купують: буханці завжди свіжі та трохи дешевші, без торговельної надбавки. Беруть навіть некондиційні, адже пекарі реалізують їх зі значною знижкою. Бо що, приміром, пенсіонерам до причин дефіциту борошна чи подорожчання хліба, про які говорять ті чи інші чиновники? Їм жити якось треба!

Та на покупному борошні, та ще й за умови його подорожчання, далеко не заїдеш, бо спечений хліб влетить у копієчку! А ось Ганна Соколюк частину городу щосезону відводить під зернові, щоб мати опісля власну пшеницю та змолоти на борошно. Колись хліб пекла у печі, на дровах. Нині ж їй, пенсіонерці, вистачає на тиждень одного круглого короваю, з великої форми. Вона люб'язно поділилася своїми кулінарними секретами. Приміром, що економніше використовувати сухі дріжджі, дві чайні ложки яких, додаючи вдвічі більше цукру, господиня розводить двохсотграмовою склянкою теплої води. Після набухання цей розчин з'єднує з двома чайними ложечками солі й шістьма склянками борошна, добре вимішує, здобрюючи до смаку олією, щоб легко відставало від рук та від миски. У формі тісто трохи підходить, а далі — в газову духовку. Можна до нього в процесі замішування додавати кмину, подрібнених горіхів. Або ж спекти святковий варіант: на молоці чи сироватці, з маргарином, яйцем, родзинками, а зверху присипати маком. Смакота! Пенсіонерка розповідає, що іноді всі згадувані продукти за цими ж рецептами зразом закладає до автоматичної чудо-печі, й через три години має готовий запашний хліб. Це, каже, зручно, бо не замішуєш тісто вручну. Вигідно це ще й тим, що не треба доглядати за процесом випікання (в господині на кожну хвилину є своє заняття). Взимку має більше часу, тому економить на електроенергії. А коли навесні розпочнуться сільськогосподарські роботи, електропіч знову виручатиме.

Слухаю розповідь Ганни Соколюк і міркую собі, до якого дефіциту треба готуватися невдовзі. Було таке вже з цукром, повимітали з крамниць гречку, тепер ось — борошно. А люди, як ті хом'яки, зносять до своїх осель клунки з черговим дефіцитом та ще й радіють, що запаслися! Війна чи що в Україні?

Людмила СТРАЖНИК.

Івано-Франківська область.

Фото автора.

епос про війну*

тими придурками. 2. Автори самі не тямлять, що кажуть.

Рахуємо баранів...

Так уже вийшло, що барани за ум пішли, автори то згадують про них, то забувають. Тому уважніше порахуємо корів, свиней та коней. Їх багато, вони різні. Але серед авторів книжки, яку оце читаємо, є академік —фахівець з тваринництва, є доктори сільгоспнаук, є доктор з економіки, історичних наук. Тож спробуймо з їх допомогою трохи розібратися в перипетіях воєнного часу. У 1941 році в усіх категоріях господарств України було, нагадаємо, 10996,1 тис. голів великої рогатої худоби, а ще 9185,8 свиней, 6700,2 овець, 4673,9 тис. коней (стор. 216, «Народне господарство Української РСР в 1960 році», Київ, 1961).

У 1946 році в усіх категоріях господарств України значилося 8275,3 тис. голів ВРХ, 2888,6 тис. свиней, 2586,7 тис. овець, 2001,1 тис. коней (так же). Такі наслідки війни, особливих запитань тут не виникає. Проміжних даних по роках війни статистичні довідники не дають. І тут запитань немає, не до того було обліковцям під час Великої Вітчизняної. Ці дані повторює статистичний довідник «Народне господарство Української РСР в 1971 році». А от уже в статдовідниках наступних років, наприклад, за 1979 рік і далі, рядок про 1946-й чомусь зникає. Чому? Невже з міркувань економії паперу й друкарської фарби? Чи з міркувань, може, секретності?

Гадаю, причина інша: скорочення поголів'я ВРХ менш як на третину за чотири воєнні роки якось не зовсім тулиться до твердження про безприкладне пограбування гітлерівцями України. Ще раз до цифр. За воєнні роки поголів'я ВРХ в Україні скоротилося на 2720,8 тис. голів. Але чи всі рогаті (як і свинячі) голови впали під німецькими ножами? Самі українці за чотири роки війни скоромного в рот не брали?

Куди ділася худоба з України, як це відбувалося в роки війни, й розписали наші науковці. Будемо читати.

«На кінець 1941 р. з сільськогосподарських підприємств України загалом було евакуйовано 65,3% великої рогатої худоби, 92,2 — овець, 30,9 — свиней та 14,2% коней від наявного поголів'я тварин на початок вказаного року. Крім того, велику кількість громадської худоби було здано державі в порядку виконання держпоставок і закупівель за 1941 та 1942 рр.» (т.1, стор. 183). Переводимо відсотки в фізичні голови й отримуємо 7180,4 тис. голів худоби, евакуйованих з України. Це без врахування здання державі *«в порядку виконання держпоставок і закупівель»*. Хоча не певен, що мій калькулятор не хибить. Бо не завжди ясно, автори мають на увазі відсотки евакуйованої худоби від усього стада, «наявного поголів'я» в усіх категоріях господарств, чи тільки колгоспно-радгоспної? Крім іншого, з тверджень наших учених випливає, що худобу евакуювали з уже захоплених німцями територій, інакше де було взяти стільки худоби? І ще: чому евакуювали 92,2% овець, а коней майже всіх німцям залишили?

Гадаю, зрозуміло й не скотареві, що це колосальна робота, яка потребує величезних матеріальних і організаційних затрат, такого не було ніде й ніколи! А от в Україні, свідчать наші академіки з професорами, було!

«З України на схід пересувалися також табуни коней кінних заводів, племінної великої рогатої худоби. Евакуювалися сотні радгоспів, колгоспів, МТС, вивозячи не тільки трактори, різні машини, а й хліб, майно. На схід було евакуйовано загалом понад 3,5 млн. чоловік, які осіли в Азербайджанській, Грузинській і Казахській республіках, у Сталінградській, Астраханській, Гур'євській, Уральській, Оренбурзькій, Куйбишевській, Рязанській та інших областях Радянського Союзу аж до Сибіру. Усього на схід було евакуйовано 8508,3 тис. голів, або 47,5% громадської худоби» (т. 1, стор. 183). І тут відразу впадає в око, що відсотки ну ніяк не стикуються з головами. Проте гляньмо ще на питання й з іншого боку. В Україні тоді лишалось не менше 35 мільйонів людей. Вивезення, «евакуація» худоби, усього продовольства, нищення всіх засобів виробництва означало не що інше, як приречення цілого народу на гуманітарну катастрофу. Окупантам, щоб далі воювати, потрібна була сировина, ресурси, в тому числі людські, словом, жива територія. А людям, мешканцям сіл, а особливо міст, треба була їжа, яку можна було здобути, лиш працюючи й отримуючи за це плату й пайки. Тому в містах і селах України відновлювалась робота різних підприємств, запрацювали шахти, електростанції, зокрема, Дніпрогес, млини, маслозаводи, лікарні, школи тощо. До речі, коли вже наші науковці згадали про зруйнування німцями Дніпрогесу, то чому не помітили, що німці в 1942 році запустили Дніпрогес, що влітку 1943-го в Дніпропетровську курсували трамваї, які лиш за 15 днів серпня перевезли 1 196 640 пасажирів, а ще на кінець 1941 р. в Дніпропетровську в Українському університеті (саме так він називався при німцях) навчалося 5887 студентів. Загалом на Дніпропетровщині в роки німецької окупації функціонувало 1412 шкіл з 1600, що існували до війни, в них навчалося 327 233 учні, там працювали понад 10 000 учителів. В освітніх закладах України викладання велося українською мовою, крім шкіл для фольксдойчів, де викладали німецькою. У часи німецької окупації, до речі, було встановлено рівні зарплат, хоч і мізерні, призначено пайки. Якщо когось цікавить більше — відсилаю до книжки Валентини Шайкан «Повсякдення українців у роки німецької окупації 1941—1944» (Київ, 2010).

Як було організовано виробництво, різні сфери життя під час німецької окупації, до того й після того — наші науковці не бачать? Але ж вмочених у дьогть квачем правдивої історії не створити! Пора б нам уже бачити минуле, яким воно насправді було.

«На початок жовтня 1941 р. Наркомат радгоспів УРСР евакуював матеріальні цінності 187 радгоспів, у тому числі 3182 трактори. Крім того, понад тисячу кращих тракторів, як і колгоспам, було передано військам Червоної Армії» (т.1, стор. 183—184). Нам наразі лишається хіба дивуватися з незвичайної організованості евакуаторів того часу, які не тільки самі благополучно в числі 3,5 мільйона чоловік, як сказано в книжці науковців, перебралися в безпечне місце, але вивезли — під авіанальотами, артобстрілами, ударами десантних груп, словом, в умовах несподіваної й жорстокої війни — від половини до трьох четвертих матеріальних цінностей колгоспів і радгоспів. А коли накласти описувані авторами книжки події на календарні дані, то худобу й майно евакуювали з уже зайнятої німцями території. Але, стій! Сам себе закликаю до пильності. Ще раз читаю оточну фразу *«Крім того, понад тисячу кращих тракторів, як і* ***колгоспам,*** *було передано військам Червоної Армії»*. Виходить, трактори з початком війни передавали, спершу колгоспам, а вже рештки армії. Трохи дивно. Автори, певне, щось знають з цього приводу, але чомусь нам не розповідають.

Микола ДИВАК.

(Далі буде).

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Невже не знайшлося розсудливих людей, щоб зупинити безголову політику?

З ПОШТИ

Ніколи б не подумав, що публікація Галини Квітки «Агроутопія за наші кревні» («Голос України» за 30 листопада 2010 року) так різоне по живому науковому братію аграрного сектору України. Мабуть, вони переоцінили свій вклад в аграрну науку на всіх рівнях. Їм би приїхати на екскурсію та глянути на поля, нині зарослі лісом і чагарниками, на яких збирали по 400—450 центнерів з гектара цукрового буряку, до 40—50 центнерів з гектара пшениці; на розтрощені ферми, де мали роботу, хоч і за порівняно низьку плату, десятки людей. Тепер їхні діти — з вищою освітою! — доглядають престарілих в Італії, Іспанії, або деінде важко трудяться, збагачуючи своєю працею чужі держави. А наші олігархи ще й свої «кревні» туди вкладають, переводячи в офшори...

Господи, невже серед наших науковців не знайшлося розсудливих людей, щоб зупинити безголову політику Л. Кучми — нищення села.

Пригадую випадок, коли мене на одному зібранні під час виступу районний начальник запитав: «Що ви думаєте про ліквідацію колгоспів та заміну їх фермерськими й приватними господарствами?». Я відповів, що це буде надзвичайно грубою помилкою... Бо хто і чим зможе обробляти приватизовану землю розвалених колективних господарств. Шокова терапія тут не підходить. Ламати психологію селянина, який уже адаптувався до системи, тут не варто. Бо матимемо плачевні наслідки, як це було в 30—40-х роках минулого століття, коли закладали колгоспи. Роботу колгоспів та радгоспів потрібно було вдосконалювати. Водночас дати «зелене світло» фермерським господарствам і всебічно сприяти їх розвитку. Але це має відбуватися на науковій, обґрунтованій основі. Руйнувати завжди легше, аніж будувати.

Гадаю, мою думку розділяють багато простих селян.

А нашим поважним науковцям можу поспівчувати, бо результатів їх праці в аграрному секторі не видно, особливо в розробці технічного оснащення сільськогосподарського виробництва.

Василь ЧАБАНЮК.

с. Мокряни

Мостиського району Львівської області.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 33 (5033)
ВІВТОРОК, 22 ЛЮТОГО 2011

Життя із «четвертим профілем»

Торезький психоневрологічний інтернат опинився в центрі міжнародного скандалу: британська газета «The Sunday Times» надрукувала дві статті про стан справ у цьому закладі. Автори публікації заявляли, що в Торезі «морять голодом дітей-інвалідів». Аналогічну статтю розмістила і англомовна «Kyiv Post». Тим часом керівники Донеччини відкидають будь-які звинувачення. Як насправді живуть хворі діти, з'ясував «Голос України».

Фото автора.

На знімку: вихованці проводять дозвілля біля телевізора. Лютий 2011 року. (Фото друкується з дозволу адміністрації інтернату.)

ДОВІДКА

Усього в 2010 році із обласного бюджету інтернат отримав 15 125 тисяч гривень. Крім того, 75 відсотків пенсій, які отримують вихованці, іде на рахунок закладу для поліпшення харчування.

До цього інтернату з дитячим відділенням гості потрапляють не через парадний вхід. За дверима без вивіски — звичайний коридор, схожий на лікарняний. За кілька метрів впадає у вічі стенд із фотографіями. На знімках — щасливі подружні пари з дітьми. Торік американці всиновили двох підопічних із цього будинку: хлопчика та дівчинку.

Для решти маленьких мешканців інтернату шанси знайти нових батьків — мінімальні. Тут живуть діти-інваліди так званого четвертого профілю — із серйозними вродженими вадами центральної нервової системи та головного мозку. Із 82 вихованців лише 14 — сироти. Інші — здебільшого малюки, від яких батьки відмовилися ще в пологовому будинку. Або такі, чиї мама й тато мешкають окремо, оскільки не можуть (чи не хочуть) доглядати за тяжкохворою дитиною. Крім того, в цьому домі живуть 287 осіб від 18 років і старші — із такими ж психоневрологічними діагнозами.

«Діти їдять усе, але їжа не перетравлюється»

Кімната на дев'ять-десять ліжок — типове помешкання для хворих дітей. Ліжка стоять тісно, усе життя — як на долоні. Як пояснили представники інтернату, за нормами одна санітарка припадає на десять осіб. Тож для зручності догляду всі підопічні розміщуються в одній кімнаті. Вік — від 4 до 18 років, проте у багатьох підлітків побутові навички — на рівні немовляти. Такі діти не можуть самостійно їсти, вдягатися, ходити до туалету, розмовляти чи запам'ятовувати інформацію. Інші — навпаки: інтелектуально розвинені, але через хворобу прикуті до ліжка. Є малюки, в яких неприродно вивернуті тоненькі ніжки та ручки, надто малий зріст, вага. Незалежно від стану здоров'я, кожен із підопічних потребує постійного догляду та сторонньої допомоги — 24 години на добу.

«Раніше тут не було так багато вихователів і не було спеціальних занять. Після реорганізації кілька років тому з'явилися вчителі-реабілітологи, фахівці із фізичної реабілітації, — розповідає вихователь Лариса Антоненко. — Заняття повністю індивідуальні. Мета одна — навчити дітей користуватися необхідними предметами, знайти себе у суспільстві. Багато хто відзначається чудовою пам'яттю. Є ті, хто вміє розмовляти: погано, але ми їх розуміємо. Є ті, хто мовчить і вчиться літера за літерою, слово за словом».

У кабінеті вихователки — кілька столиків зі стільцями та шафи з іграшками. У коридорі — три інвалідні візки, прогулянкові коляски та тренажери. Інші тренажери розташовані на відкритій веранді, куди малюків вивозять подихати повітрям. Є кімната для фізичної реабілітації зі спеціальним обладнанням. Демонструючи кабінет за кабінетом, директор будинку Олександр Васякін категорично відкидає звинувачення в тому, що дітей морять голодом: «Їжа дітьми не засвоюється через захворювання, яке вражає центральну нервову систему та головний мозок. Можна сказати: діти з'їдають усе, але воно не перетравлюється і не всмоктується. Тому звідси йде ця біда. Крім того, — діти лежать. А відомо, що м'язова маса наростає тоді, коли людина тренується. Шварценеггер не був би Шварценеггером, якби лежав».

«Від голоду тут ніхто не помирав!»

В інтерв'ю кореспондентам «The Sunday Times» виконавчий директор благодійної організації «His Kids, Too!» Тереза Філлмон із Флориди навела приклад десятирічного Анатолія — дитини, яка на момент відвідання важила шість кілограмів. Його сусіда Максима газета назвала «виснаженим». «На мою думку, вони страждають від нестачі калорій та білкової недостатності. У них — роздуті животи, а руки й ноги — тонкі. Крім того, більшість дітей, прикутих до ліжка, лежать мокрі, і ніхто за ними не прибирає», — цитує газета медсестру Джоан Валанзола, яка побувала в Торезі.

«Ця інформація абсолютно не відповідає дійсності, — обурюється директор інтернату. — Від голоду тут ніхто не помирав та не помирає. Торік на харчування кожної дитини виділялося 28 гривень на день, цього року — 31 гривня на день. Меню повністю відповідає нормам». За словами Олександра Васякіна, у 2010-му пішли з життя семеро дітей. За рік до цього — 14 дітей. З початку 2011-го померли двоє малюків. Переважна більшість — від набряку головного мозку та інших ускладнень, пов'язаних із основним захворюванням. Разом із тим не можна не відзначити, що дітей-новачків в інтернаті протягом останніх років меншає. Медики навчилися діагностувати серйозні вади ще до народження малюка, і багато хто із потенційних мам перериває вагітність, дізнавшись про хворобу майбутньої дитини. Радіти появі дитини-інваліда зможе не кожна родина. Крім того, скоротилася кількість пологових травм, через які немовлята ставали каліками.

Олександр Васякін, який працює в будинку-інтернаті тридцять років, каже, що завдяки благодійникам вдалося обладнати веранду для прогулянок, придбати інвентар для реабілітації. А дві американські медсестри приїхали до Тореза і навчили місцевий персонал користуватися таким обладнанням. «Внаслідок цього 18 дітей почали ходити, двоє — пересуватися за допомогою вихователя чи санітарки, 20 осіб стали повзати і ще стільки — розмовляти після занять із логопедом. Ви побачили у нас дітей, готових піти на той світ? Якщо побачили, то скажіть мені», — не стримує емоцій директор. Він запевняє: проблем у інтернаті немає. Хіба що низька зарплата персоналу: у санітарки — близько 1100 гривень.

Вихованці знають про ковбасу і конструктори «Лего»

Подивитися на дітей автору цих рядків вдалося, хоча зауважу одразу: спілкування відбувалося за присутності директора чи кількох співробітників, які не відступали ані на крок. У кімнатах — килими і свіжовипрасувані гардини. Запаху сечі, про який писали іноземці, не чути. На ліжках — свіжа білизна та рушники. Діти були гарно вдягнені, а п'ятирічна Іринка — навіть у святкову сукню із мереживним коміром. «Коли її привезли до нас, то була лежача. У будинку малюка, звідки вона прибула, дітей годували молочними сумішами, а у нас — загальне харчування. Спочатку Іринка відмовлялася їсти, її виходжували, виняньчували. Був важкий період адаптації. А тепер, ось бачите, починає ходити», — звернула мою увагу співробітниця. У цей час дівчинка щиро посміхалася і намагалася вхопитися за футляр від фотоапарата.

Ліжечко Анатолія — того самого хлопчика, який важив шість кілограмів, — було порожнім. За словами Васякіна, малюк зараз перебуває в міській лікарні на профілактичному лікуванні. Коли саме повернеться дитина, директор не сказав. Тому про фізичний стан Анатолія можна судити хіба що з фотографії, зробленої Терезою Філлмон. А от іншого «героя» публікації — Максима — я знайшла в чудовому настрої. Хлопчик лежав на ліжку і посміхався: «Як справи?» Я спитала, що він любить. «Розкажи, що ти любиш їсти», — підказала співробітниця. «Ковбасу!» — не вагаючись, відповів малюк. Діти, які могли розмовляти, старанно зазначали, що годують в інтернаті добре. «Годують нас добре, гуляють, одягають, із вихователями займаємося, на фізкультуру до спортзали ходимо, зарядку вранці робимо», — перераховувала 16-річна Валерія.

Артем — йому за допомоги благодійників зробили операцію на обличчі (у хлопця була «заяча губа») — зізнався, що дуже любить складати конструктори «Лего», які йому надсилають американські друзі. А на запитання, що він зробив би для будинку, якби був великим і досягнув успіху, хлопець відповів так: «Якби я виграв мільйон гривень, то зробив би ремонт в інтернаті. Щоб усе було замінено і чисто». Хлопець похвалився, що сам уміє застилати постіль та вдягати піжаму. Його сусіди по кімнаті цього, на жаль, не можуть. «Четвертий профіль» — вирок на все життя.

Кімнати для занять виявилися порожніми

І ще одне сильне враження від відвідання інтернату. Я не побачила в кімнатах для занять жодної дитини. Всі ці тренажери, іграшки, меблі — вони були самі по собі. Моментів реабілітації за індивідуальними програмами, про які так багато розповідало керівництво інтернату, зафіксувати не вдалося. Не було безладу чи гамору, які неодмінно виникають у присутності такої кількості малюків. Діти не гралися, не тримали в руках іграшки, не притискали до себе м'яких улюбленців. Підопічні або мовчки лежали, або стояли в манежах, або слухняно сиділи на стільчиках перед телевізором.

Тому враження від побаченого — подвійне. Цифри, які надає керівництво області, свідчать про відсутність проблем із фінансуванням потреб таких дітей. З іншого боку, ці потреби не вичерпуються необхідною кількістю білків, жирів, вуглеводів і калорій. Такі хворі діти мають право на щастя. Ось тільки служби, яка забезпечувала б перспективу для «четвертого профілю», у нашій державі немає.

Коментар

Олена ПЕТРЯЄВА, заступник голови Донецької обласної державної адміністрації:

«44 відсотки дітей, які перебувають у цьому закладі, мають ураження головного і спинного мозку. Майже 60 відсотків — з дитячим церебральним паралічем. Категорія дуже важка. Від них часто відмовляються батьки. У цих дітей ускладнене ковтання та процеси травлення. Для медиків, для співробітників інтернату це — найважча група. Такі діти перебувають у будинках дитини системи охорони здоров'я до досягнення 4 років. Після цього вже переходять до інтернату. Багато хто, на жаль, не доживає до переходу. Ті, хто доживає, — глибокі інваліди. Але в Торезі — чудові, гарні умови. Для того, щоб щось підтверджувати чи заперечувати, тут потрібно бувати якомога частіше. Такої масованої атаки, яка зараз відбувається стосовно Торезького будинку-інтернату, не було за всю історію інтернатних закладів системи соціального захисту. Мета, чесно кажучи, мені не зовсім зрозуміла. Чи призведе це до поліпшення процесу? Чи стане від цього краще дітям? Гадаю, це сумнівно».

Ліна КУЩ.

Донецька область.

ДУМКА ПРОКУРАТУРИ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ:

«Як показали перевірки, в інтернаті створені необхідні санітарно-гігієнічні умови для виховання і перебування дітей. Обладнані необхідні приміщення: спальні кімнати, ігрові, кімната для занять, вмивальні, туалети, кімнати відпочинку. Всі маленькі вихованці забезпечені натільною білизною, верхнім одягом, взуттям. Ситуація навколо вихованця Торезького психоневрологічного дитячого інтернату, змальована у статті в «Sunday Times», виглядає так. Хлопчик з діагнозом «Глибока розумова відсталість, вроджена аномалія розвитку головного мозку (мікроцефалія)» потрапив до інтернату 31 травня 2010 року, після позбавлення його рідних батьківських прав. Згідно з висновками лікарів від 17 березня 2009 року, зріст та вага 10-річного хлопчика відповідає розвитку 9-місячної дитини.

Незважаючи на складний діагноз и важкий стан хлопчика, за сім місяців перебування в інтернатному закладі прибавка у масі становила 400 грамів (5,9% від всієї маси тіла), що, на думку лікарів, є позитивним чинником та свідчить про адекватність вигодовування дитини. Хоча її стан все одно залишається стабільно важким через порушену функцію центральної нервової системи, що зумовлює складнощі у догляді і здійсненні харчування хлопчика. Отже, під час перевірки закладу інформація щодо недбалого догляду за всіма вихованцями Торезького дитячого інтернату, викладена у вищезазначеній статті, не знайшла свого підтвердження».

ДУМКА З АМЕРИКИ:

Тереза Філлмон, виконавчий директор благодійної організації «His Kids, Too!» приїздить до України з 1994 року. У Торезькому інтернаті була неодноразово, починаючи з 2004-го. Востаннє приїздила в середині січня, коли у благодійниці виник конфлікт із керівництвом інтернату.

Тереза Філлмон:

«Я говорила про те, що бачу протягом багатьох років. В інтернаті збираються заперечувати те, що люди бачили на власні очі і про що говорять у коментарях до публікації в «Kyiv Post»? Щоразу перед відвіданням інтернату я телефонувала і питала дозволу, а також цікавилася, що потрібно. Ми фотографували дітей, коли приїздили. Я розміщую знімки на інтернет-сторінці нашої організації, щоб кожен бачив: я не брешу. Не збиралася сказати, що все погано в області, зовсім ні. Шкодую, що обласна влада так образилася. Вони повинні подякувати нам за намагання допомогти українським дітям та приділити їм увагу. Ми бували у чудових місцях і працювали із чудовим персоналом. Багато інших соціальних будинків в Україні отримують менше грошей, але умови для дітей там кращі, ніж у Торезі».

Такі діти не можуть самостійно їсти, вдягатися, ходити до туалету, розмовляти чи запам'ятовувати інформацію

Випустив журавля з рук. А того, що на болоті, не впіймаєш

Кордон між Миколаївською та Одеською областями проходить вузьким перешийком, що розсікає Тилігульський лиман. Поруч із лиманом — курортні селища, розташовані на березі Чорного моря — Коблеве, Сичавка, Рибаківка.

Тилігульський лиман, за оцінками міжнародних експертів, є найчистішою водоймою в басейні Чорного моря. На його берегах немає промислових і сільськогосподарських підприємств, тут степ зустрічається з морем і повітря сповнене запахом різнотрав'я. Лиман — серце Тилігульського регіонального ландшафтного парку. Його площа становить 22 тисячі гектарів (в Одеській області — 14 тисяч, у Миколаївській — 8 тисяч). Цей унікальний ландшафтний парк відноситься до так званих водно-болотистих угідь.

Здавалося б, навіщо охороняти й оберігати болота? Вони, як відомо, створюють лише проблеми. Але наука вже давно зробила висновок: водно-болотисті місцевості є найефективнішими екосистемами. Образно кажучи, болота й невеликі озерця та річки навколо них — це «нирки» планети. Якщо «нирки» зникнуть — земля просто помре, стверджують екологи.

Сьогодні на території Тилігульського ландшафтного парку гніздиться 280 (!) видів птахів, водиться 30 видів риби, живе величезна кількість диких тварин, росте більш як 600 видів рослин, з яких 22 занесено до міжнародної Червоної книги. І найголовніше: тут є найбільші в СНД запаси лікувальної сірководневої грязі — 14 мільйонів тонн!

Учених переконувати в необхідності охороняти, оберігати, примножувати природу цього дивного куточка України немає потреби. Шкода, що не розуміють цього люди, яким дісталося у спадщину це диво природи. На території Тилігульського ландшафтного парку заборонена будь-яка господарська діяльність. Але браконьєри, що полюють на рідкісних птахів, грабують піщані коси лиману, ймовірно, не знають про це. Хоча з ними все ясно. Вони — браконьєри, екологічні бандити. А от куди дивиться, скажімо, міліція?

У 2010 році директор Одеського Тилігульського регіонального ландшафтного парку Петро Чередниченко звернувся із заявою до Комінтернівського районного відділу міліції про те, що на території ландшафтного парку працює потужна будівельна техніка, яка вантажить пісок на самоскиди, що вивозять його за межі охоронюваної природної зони. До цієї заяви вчені додали акт, в якому працівники ландшафтного парку «Тилігульський» написали, що ними «під час проведення рейду на території заказника в період гніздування птахів у районі каналу, що з'єднує лиман із морем, було виявлено кар'єр із видобутку піщаної суміші. У районі кар'єру працювали екскаватор і три автомобілі КамАЗ». Із цього акта було ясно, що пісок браконьєри добували у великих кількостях і досить інтенсивно. Було додано фотографії та матеріали відеозйомки.

Хапуги, побачивши вчених, не злякалися, назватися їм відмовилися, а у відповідь на вимогу припинити видобуток піску нахабно розсміялися в обличчя.

Комінтернівський райвідділ міліції через місяць відповів на звернення вчених. У листі містилася образлива пропозиція — «надайте схему регіонального ландшафтного парку». А ще через два місяці правоохоронці запропонували вченим оцінити завдану шкоду. Весь час, що тривала переписка вчених із міліцією, варварський видобуток піску не припинявся ні на хвилину — роботи велися браконьєрами цілодобово.

До речі, так само нахабно діють «піщані браконьєри» і в Миколаївській області, де тувати, що з території регіонального ландшафтного парку «Тилігульський» повністю зникає багато дуже рідкісних видів птахів. Зник, наприклад, ібіс — священний для жителів Єгипту птах. Він гніздився в районі села Донська Балка Березівського району. Зникають рожеві пелікани, пісочник морський, коровайка.

☞ ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Тилігульський лиман розташовано в Одеській і Миколаївської областях. Довжина його — 80 кілометрів, ширина — 3,5 кілометра, глибина — до 19 метрів. Площа водного дзеркала — 170 квадратних кілометрів. Лиман відділено від моря пересипом шириною 4 кілометри й довжиною 7 кілометрів.

Тилігульський лиман занесено до міжнародного списку водойм Рамсарської конвенції про захист водно-болотистих угідь. У нього впадає річка Тилігул.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

теж розташовується ландшафтний парк «Тилігульський».

Водно-болотні угіддя в науці позначаються словом «ветланд», що в перекладі з англійської — «мокра земля». Сьогодні в 159 державах світу, котрі підписали 2 лютого 1971 року Рамсарську конвенцію, триває енергійна робота із збільшення площ водно-болотних угідь. В Україні вони розташовані на 744 тисячах гектарів, у Росії — 10 мільйонах гектарів.

За останні 20 років якісний і кількісний склад флори та фауни Тилігульського лиману скоротився. І винуваті в цьому, звісно, люди, зі своєю бездумною господарською діяльністю. Сьогодні можна конста-

Незаконний видобуток піску, браконьєрство мисливців, що винищують червонокнижних птахів, — це лихо Одеського узбережжя лиману. Стоки мінеральних добрив та отрутохімікатів у води лиману — це трагедія Миколаївського регіонального ландшафтного парку.

Хитку екологічну рівновагу ландшафтного парку «Тилігульський» намагаються зберегти вчені-біологи — одесити Петро Чередниченко та Ігор Гержик, миколаївці Олександр Новокрещенов і Віктор Полозський. Вони є співробітниками регіонального ландшафтного парку «Тилігульський» і вдень і вночі б'ються за те, щоб він зміг вижити в боротьбі з людиною.

Але що вони можуть зробити з екологічними бомбами сповільненої дії, закладеними в акваторії лиману. Йдеться про аміакопровід Тольятті (Росія)—Горлівка—Одеський припортовий завод, про газопровід Шебелинка—Одеса та нафтопровід Херсон—Снігурівка—Одеса, побудованих у 1960—1980 роки. Ці техногенно небезпечні об'єкти в разі катастрофи вмить порушать екологічну рівновагу лиману.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса—Миколаїв.

☞ КОМПЕТЕНТНА ДУМКА

Петро ЧЕРЕДНИЧЕНКО, директор регіонального ландшафтного парку «Тилігульський»:

— Урятувати лиман ще можна, ще не все втрачено. Необхідні спільні зусилля органів влади всіх рівнів — національної, регіональної, місцевої. Учені потребують допомоги й правоохоронних органів, які зобов'язані зупинити свавілля браконьєрів.

Створений 14 років тому рішенням Одеської обласної ради регіональний ландшафтний парт «Тилігульський» не повинен жити як дитина, в якої немає батьків. Усі заказники, що діють на території ландшафтного парку — «Калинівка» (ботанічний), «Каїрівський» (ландшафтний), «Коса Стрілка» (загальнозоологічний) і Тилігульський пересип» (орнітологічний), — це наше екологічне багатство, розтринькувати яке ми не маємо права.

Підсніжник може бути балконником і оранжерейником

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Щороку з початком операції «Первоцвіт» у суспільстві розгоратються суперечки, як зарадити масовому знищенню квітів, які перші сповіщають про пробудження природи. Екологи запевняють: представники МВС, природоохоронці, громадськість і, звичайно, ЗМІ свою роботу виконують добре. Уже можна казати, що суспільство поінформовано про шкоду, якої завдають природі квіткові браконьєри, а самі браконьєри — про юридичні і фінансові наслідки. Тож щороку кількість порушників зменшується.

Та святкувати перемогу рано. По-перше, первоцвіти потребують не тільки збереження, а й відродження. А по-друге, наприкінці зими, особливо в містах, аж надто хочеться помилуватися ніжними квітами. А отже, на цей товар завжди знайдеться покупець. То який вихід?

Уже нині багато продавців, затриманих із підсніжниками, запевняють, що зірвали квіти не в лісі, а у власному садку. Але закон, як пояснюють інспектори, забороняє «вилучати підсніжник із природного середовища», не розрізняючи ліс і присадибну ділянку. Саме це і не дає змоги квітникарям розпочати вирощувати підсніжники спеціально для продажу.

Насправді і підсніжники, і конвалії, і проліски дуже легко вирощувати не лише на подвір'ях чи клумбах, а й навіть на міських балконах. Це скаже будь-хто, хто спробував так зробити. Навіть автор цих рядків. А отже, фахівцям налагодити вирощення первоцвітів в оранжереях неважко й поготів.

Таку думку поділяють і читачі нашої газети, яким небайдуже, що в Україні щороку зменшується популяція первоцвітів. Зокрема, учасник війни і ветеран праці Микола Титянчук з міста Бар радить у своєму листі: оскільки підсніжники і конвалії легко вирощувати штучно, слід займати ними нові ділянки в лісах, ботанічних садах, парниково-тепличних і оранжерейних господарствах, на землях угруспів і, звичайно, на присадибних ділянках та міських клумбах. Для цього наш читач радить під наглядом спеціалістів і з дозволу природоохоронців організувати реалізацію квітів і посадкового матеріалу у спеціалізованих квіткових магазинах. Надавати бажаючим узяти участь у розмноженні первоцвітів відповідну інформацію та спеціальну літературу.

Нинішні природоохоронні закони базуються переважно на заборонах збирати і реалізовувати рідкісні квіти. Та самими заборонами, переконаний наш читач, справі відновлення первоцвітів не зарадиш. Краще надати людям можливість законно придбати посадковий матеріал конвалій, підсніжників та інших червонокнижних квітів, які можна і треба відроджувати на нашій землі. А для цього потрібно повністю переглянути підхід до охорони природи.

Наталя ФІЛІПЧУК.

ДО РЕЧІ

➤ ДОНЕЦЬК

Любити собак — дороге задоволення

Донецьку потрібен спеціальний притулок для бродячих тварин, однак місто не має достатньо коштів для такого об'єкта. За словами міського голови Олександра Лук'янченка, тривають переговори про спорудження притулку із представниками приватного бізнесу.

Згідно з попередніми підрахунками, потрібно створити притулок на 30 тисяч тварин. «Але хто їх утримуватиме і чиїм коштом? Фінансових можливостей міста вистачить не більш як на три тисячі собак. А бажаючих узяти бродяжку з притулку додому немає. І це клопіт не тільки міського голови чи міськради. Це — соціальна проблема нашого суспільства», — зазначив міський голова. Він додав, що зарадити ситуації можна завдяки стерилізації тварин. Але ніні в міського бюджету інші пріоритети. «Стерилізація однієї собаки коштує від 110 до 140 гривень. А на утримання одного хворого в лікарнях заплановано 6 гривень 90 копійок на добу. Потрібно обирати», — пояснив Олександр Лук'янченко.

Ліна КУЩ.

До Японії хочуть завезти вовків

Японські фермери хочуть захищати врожаї від набігів диких кабанів та оленів за допомогою вовків, куплених у Росії та Китаї. Проект ввезення до країни вовків вивчають у префектурі Ойта на острові Кюсю, передає ІТАР-ТАКС.

Одним з ініціаторів придбання за кордоном хижаків став мер Хасімото. Він запропонував виділити в бюджеті необхідні кошти. Але спочатку план має отримати схвалення більшості жителів містечка Бунгооно, сусідніх районів і центральної влади. Ідею мера підтримує почесний професор Токійського сільгоспуніверситету, голова Японського товариства з вивчення вовків Наокі Маруяма. «Ефективність використання цих хижаків для скорочення збитку, що його завдають природі інші дикі тварини, науково доведена, — підкреслив він. — Як правило, вовки на людей не нападають». З його точкою зору вже згодні жителі п'яти селищ префектур Ойта та Міе. Ще п'ять селищ вивчають пропозицію.

У цьому регіоні ростуть популярні в місцевій кулінарії та східній медицині гриби «сіітаке», врожаї яких привертають особливу увагу кабанів. А олені, що розплодилися, нерідко відвідують рисові поля та гаї. Торік загальний збиток близько 17 тисяч господарств досяг значної для цих місць суми — 24 мільйони ієн (майже 300 тисяч доларів).

Статтю витрат збільшило спорудження різних пасток та загородок, в яких за рік опинилося понад дві тисячі кабанів та оленів. Але реальний збиток від їхніх нашесть, підкреслюють у райвідділі сільського господарства, набагато більший, оскільки далеко не всі потерпілі повідомляють владі про свої збитки.

Зазначимо, що вовків немає в Японії з 1905 року.

СЛУЖБА 102

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Заробляв на життя пограбуванням аптек

У січні та лютому в Тернополі скоєно напади на декілька аптек, які розташовані на околицях міста. Зловмисник заходив у приміщення тоді, коли там нікого не було. Ще від дверей запитував про препарати, якими аптеки не торгували. Поки працівники шукали їх, миттєво натягав маску, наставляв на жінок газовий пістолет або ніж і вимагав виручку. У такий спосіб 34-літній чоловік пограбував чотири аптеки, а на п'ятій попався. Діяв він за обраним сценарієм: аптека на околиці, вечір, безлюддя у приміщенні. Але цього разу в закладі на вулиці Романа Купчинського його чекали оперативники. Злодія затримали. Як з'ясувалося, раніше він не мав проблем із законом, якщо не враховувати, що в одному з торговельних закладів, де працював, украв ноутбук. Коли його звільнили за крадіжку (власники розійшлися з ним мирно), вирішив заробляти на прожиття пограбуванням аптек.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Заступник міського голови погорів на хабарі

Прокуратура району порушила кримінальну справу проти заступника міського голови Жидачева. Чиновника звинувачують у хабарництві. Оперативні співробітники управління боротьби з економічними злочинами львівської міліції затримали його під час одержання 800 доларів США. Приватний підприємець просив у міськради дозвіл на встановлення у райцентрі кіоску, в якому планував поповнювати власникам телефонів мобільні рахунки. Заступник голови відмовився безплатно виконувати свої обов'язки. Після чого підприємець звернувся по допомогу до міліції.

Богдан КУШНІР.

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Украв машину сам у себе

Зателефонувавши до Бердичівського міськвідділу міліції, чоловік повідомив, що його пограбували невідомі особи. Мовляв, він працює таксистом і цього дня відвозив двох молодиків до Бердичева. Однак біля села Гришківці ті начебто накинули йому на шию мотузку й намагалися задушити. Потім непритомного викинули з таксі, а самі зникли разом із машиною. На затримання нападників одразу були зорієнтовані всі наряди міліції. Машину знайшли за кілька годин в одному з дворів Бердичева. Огляд авто та ймовірного місця події поставив під сумнів розповідь таксиста. І в самих свідченнях заявника також були суперечливі моменти. Правоохоронці попросили водія викласти їх тепер уже письмово, попередивши про кримінальну відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про злочин. Зрозумівши, що заплутався у власних свідченнях, той вирішив далі не ризикувати й розповів, як усе було насправді. Виявилося, що автомобіль належить приватному підприємству, а він після зміни повинен здавати гроші. Однак перед цим увечері всю денну виручку, близько 300 гривень, спустив на гральних автоматах. Проїздивши ніч, зрозумів, що відробити розтрачені гроші не вдасться, а це означає звільнення з роботи. Тож і вигадав безглузду ідею із розбійним нападом. Стосовно чоловіка складено протокол про адміністративне правопорушення за ст. 183 (завідомо неправдивий виклик спецслужб) Кодексу України про адміністративні правопорушення, яка передбачає покарання у вигляді накладення штрафу.

Олексій КАВУН.

«Після короткої розмови правоохоронці почали катувати мене»

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

До райвідділу міліції 28-річний полтавчанин Григорій Ярещенко потрапив 6 січня цього року. Як пригадує чоловік, на різдвяних посиденьках у його квартирі гості між собою щось не поділили. Один із учасників конфлікту зателефонував до міліції. Мовляв, хай вона розв'язує цю проблему. Однак уже згодом непорозуміння учасники застілля вирішили мирно. Вони потиснули один одному руки й подзвонили до міліції, щоб скасувати свій виклик. Утім, як з'ясувалося пізніше, основні проблеми почалися згодом.

Уже 7 січня десь опівдні до помешкання Григорія прийшло декілька чоловіків у цивільному. Вони сфотографували кімнати та стіл із напоями.

— Ці люди сказали, що вони — правоохоронці й прийшли згідно із учорашнім викликом, який пролунав з цієї квартири. Однак жодних документів при цьому не показали. Вони склали пояснення, в якому зазначалося, що ніякого порушення громадського порядку не виявлено. А потім попросили проїхати з ними до райвідділу міліції. Я погодився. Мене відвезли до Октябрського РУВС. Після короткої розмови правоохоронці почали катувати мене, — розповідає Григорій Я. — Один із них заламав мені руки, а інший з усієї сили почав бити гумовою палицею.

Після «профілактичної бесіди» чоловіка викинули просто на вулицю. Від болю Григорій навіть знепритомнів. На щастя, неподалік РУВС його знайшли дружина й старший брат, які кинулися на розшуки. Вони доправили чоловіка до травмпункту. Лікарі зафіксували величезну гематому сідниць і ноги, а також забій нирок. А оскільки ушкодження — не побутові, то відповідно до інструкції медики відразу повідомили про це правоохоронні органи. Утім, сім'я Ярещенків була дуже здивована, коли до медичного закладу за декілька хвилин приїхали вже «відомі» міліціонери. Вони запропонували знову проїхати до райвідділу. Однак їхньому задуму не судилося збутися. Родичі Григорія і медики вчинили такий опір міліціонерам, що ті не ризикнули застосовувати силу. Щоправда, вартові порядку змусили чоловіка написати заяву. В якій чоловік указав, що претензій до правоохоронців не має. Мовляв, травми отримав унаслідок падіння на слизькому ганку продуктового магазину. Міліціонери, каже Григорій, навіть гроші йому на лікування дали.

Та батько молодого чоловіка переконав сина: залишати справу без уваги не варто. Мовляв, такі люди не повинні працювати в правоохоронних органах. А вже згодом Григорій поскаржився на дії правоохоронців до прокуратури Октябрського району міста Полтави.

У свою чергу, начальник УМВС у Полтавській області Олександр Рудяк дав доручення створити спеціальну групу з працівників обласного апарату, інспекції по особовому складу, яка детально вивчить ситуацію. Вони мали проаналізувати повністю хронологію подій того дня та з'ясувати, чи були підстави і чи отримав ушкодження цей чоловік від дій правоохоронців або від падіння. Однак згодом перевірка встановила: правоохоронці дійсно перевищили свої службові повноваження.

УМВС України в Полтавській області:

«...Працівники інспекції по особовому складу ретельно перевірили цю інформацію. За результатами перевірки факт перевищення службових повноважень зазначеними дільничними інспекторами міліції підтвердився.

Наказом УМВС України в Полтавській області дільничних інспекторів міліції звільнено з органів внутрішніх справ, а відповідні матеріали були направлені до прокуратури міста Полтави для правового реагування. Наразі стосовно дільничних інспекторів Октябрського райвідділу міліції міста прокуратура порушила кримінальну справу за ч. 2 ст. 365 Кримінального кодексу України (перевищення влади або службових повноважень). Проведення досудового слідства здійснює слідчий прокуратури Октябрського району».

Олександр ПЕКНИЙ.
Фото з архіву автора.

Під колесами потягів гине дедалі більше людей

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВОЮ

Як свідчать реальні факти, порівняно з минулим роком на Південно-Західній магістралі збільшилася кількість нещасних випадків. Майже в кожному добовому зведенні зареєстровано травмування залізничним транспортом. Якщо в січні 2010 року було 15 травмувань, з яких усі смертельні, то в 2011 — кількість зросла до 22, з яких 15 — смертельні. І прикрим є те, що трапляються вони з власної необережності громадян та унаслідок нехтування правилами поведінки на залізниці. В більшості випадків гинуть люди в стані алкогольного сп'яніння або діти.

Так, нещодавно до лінійного відділу міліції надійшло повідомлення про те, що на 27-му км станції Бердичів вантажним потягом травмовано невідомого чоловіка. Слідчо-оперативною групою, яка прибула на місце пригоди було встановлено, що постраждалий — 17-річний місцевий житель. Переходячи колії, він зупинився на залізничному переході, щоб пропустити потяг, але не помітив зустрічний, що наближався. Зі слів машиніста, він подав попереджувальні сигнали, однак хлопець не відреагував на них. Не врятувало й екстрене гальмування — потяг рухався на великій швидкості. Мати загиблого розповіла, що того дня її син погано почувався і не пішов на навчання. Але пізніше йому покращало, і юнак вирушив до магазину. Але так і не повернувся...

Цього самого дня пасажирський потяг сполученням Київ—Брест забрав життя молодого подружжя, що проживало на Житомирщині. Перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, чоловік і його дружина впали на пішохідному переході та не могли підвестись. У цей час по колії мчав потяг. На превеликий жаль,назду уникнути не вдалось. Ще двох осіб було травмовано на території обслуговування лінійних відділів на станціях Київ-Пасажирський та Хутір Михайлівський. На щастя, обидва потерпілі вижили, але з численними травмами, переломами та ампутацією кінцівок перебувають у лікарні.

Міліціонери вкотре наголошують: треба бути особливо уважними під час перебування на залізниці. Адже це зона підвищеної небезпеки, й саме пильність та обережність може врятувати вам життя. За словами речника транспортної міліції на Південно-Західній залізниці Олени Цимбалюк, пішоходам дозволяється переходити залізничні колії тільки в установлених місцях (пішохідні мости, переходи, тунелі, переїзди тощо). На станціях, де немає мостів і тунелів, громадянам належить переходити колії у місцях, обладнаних спеціальними настилами, біля яких установлено покажчики «Перехід через колії». Перед тим, як увійти в небезпечну зону (ступити на колію), потрібно переконатися у відсутності потяга (або локомотива, вагона, дрезини тощо). При їх наближенні необхідно зупинитися поза межами небезпечної зони, пропустити й, упевнившись у відсутності рухомого складу на сусідніх коліях, почати перехід. Наближаючись до залізничного переїзду, громадяни повинні уважно стежити за світловою і звуковою сигналізацією, а також за положенням шлагбаумів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СЛІДСТВО ВЕЛИ...

Затримано небезпечних злочинців

Харківська міліція повідомила про затримку двох особливо небезпечних злочинців. Вони, за словами керівництва ГУ МВС України в Харківській області, звинувачуються в убивстві слідчого військової прокуратури Російської Федерації. Під час затримання один із них намагався накласти на себе руки.

На початку лютого до міліції надійшла оперативна інформація про те, що в місті вже кілька місяців переховуються від правоохоронних органів Російської Федерації двоє мешканців Ставропольського краю, 1985 і 1978 років народження. Їх звинувачено в убивстві старшого слідчого військового-слідчого комітету при прокуратурі РФ по Ставропольському гарнізону Північно-Кавказького федерального округу. В червні минулого року злочинців було оголошено в федеральний і міжнародний розшук. Під час проведення оперативних заходів з'ясувалося, що двоє вихідців із кавказького регіону винаймають квартиру в одному з багатоповерхових житлових будинків у Московському районі Харкова. Керівництво місцевої міліції ухвалило рішення — провести затримання небезпечних злочинців за місцем їхнього проживання.

— Операцію було проведено силами батальйону міліції швидкого реагування «Беркут» разом зі співробітниками Управління карного розшуку ГУ МВС України в Харківській області. Не бажаючи добровільно здаватися правоохоронним органам, один із підозрюваних завдав собі за допомогою кухонного ножа тілесних ушкоджень у ділянці шиї. Йому надали термінову медичну допомогу й госпіталізували до міської лікарні. Нині він проходить курс лікування під охороною міліції. Стан його здоров'я лікарі визначають як задовільний, — повідомив начальник ГУ МВС Михайло Мартинов.

Про факт затримання розшукуваних осіб повідомлено російських правоохоронців. Уже одержано всі необхідні документи для вирішення питання про екстрадицію злочинців.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Вищий господарський суд України,

що знаходиться за адресою: 01016, м. Київ, вул. Копиленка, 6, оголошує про проведення 22.03.2011 р. конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців

Назва вакантної посади	Вимоги до кандидата
Начальник відділу вивчення та узагальнення судової практики	Освіта: вища (спеціаліст чи магістр), за напрямком підготовки «Правознавство» або «Право», стаж роботи за фахом - 3 роки, громадянство України, досконале володіння державною мовою, вміння працювати на комп'ютері, знання основ діловодства
Головний спеціаліст відділу забезпечення єдності правових позицій господарських судів	вища (спеціаліст чи магістр), за напрямком підготовки «Правознавство» або «Право», стаж роботи за фахом - 1 рік, громадянство України, досконале володіння державною мовою, вміння працювати на комп'ютері, знання основ діловодства
Головний консультант відділу забезпечення єдності правових позицій господарських судів	вища (спеціаліст чи магістр), за напрямком підготовки «Правознавство» або «Право», стаж роботи за фахом - 1 рік, громадянство України, досконале володіння державною мовою, вміння працювати на комп'ютері, знання основ діловодства

Довідкова інформація щодо основних функціональних обов'язків та специфіки роботи, щодо порядку проведення конкурсу, проходження державної служби, переліку питань для перевірки знання законодавства з урахуванням специфіки функціональних повноважень, умов оплати праці тощо надається за телефоном 536-05-84 (відділ кадрового забезпечення).

Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня виходу публікації про оголошення конкурсу.

Шановні акціонери!

Закрите акціонерне товариство з іноземною інвестицією "Запорізький автомобілебудівний завод" (надалі - Товариство), яке зареєстроване за адресою: м.Запоріжжя, пр. Леніна,8, повідомляє про скликання чергових Загальних зборів акціонерів Товариства 11 квітня 2011 року у м. Запоріжжі за адресою: пр. Леніна, 8, будівля заводоуправління, у малому конференц-залі (каб.№15) об 11:00.

Акціонери (їхні представники) реєструються для участі у чергових Загальних зборах у приміщенні, яке визначено для проведення Загальних зборів, за адресою: м. Запоріжжя, пр.Леніна, 8, у малому конференц-залі (каб.№15). Початок реєстрації - о 10:00, закінчення реєстрації - о 10:45.

Порядок денний:

1) Обрання лічильної комісії.
2) Обрання Голови та Секретаря Загальних зборів акціонерів Товариства.
3) Заслуховування звіту Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2010 рік та звіту і висновків Ревізійної комісії за річним звітом та балансом.
4) Затвердження розподілу прибутку або визначення порядку покриття збитків за підсумками 2010 року.
5) Визначення основних напрямків діяльності Товариства на 2011 рік.
6) Припинення повноважень членів Правління Товариства.
7) Припинення повноважень членів Наглядової Ради Товариства.
8) Припинення повноважень членів Ревізійної комісії Товариства.
9) Визначення типу та зміна найменування Товариства у зв'язку з приведенням його діяльності у відповідність до Закону України "Про акціонерні товариства", внесення змін та доповнень до Статуту Товариства шляхом викладення його у новій редакції та затвердження нової редакції Статуту Товариства.
10) Створення, реорганізація та ліквідація філій, представництв та інших підрозділів, затвердження їхніх положень. Внесення змін до положень про відокремлені підрозділи шляхом викладення їх у новій редакції.
11) Розгляд питання про попереднє схвалення значних правочинів, які можуть вчинятися Товариством протягом не більше ніж одного року, із зазначенням характеру правочинів та їх граничної вартості.
12) Обрання членів Наглядової Ради Товариства.
13) Затвердження умов цивільно-правових договорів з членами Наглядової Ради.
14) Уповноваження особи на підписання цивільно-правових договорів з членами Наглядової Ради.
15) Обрання членів Ревізійної комісії Товариства.
16) Затвердження умов цивільно-правових договорів з членами Ревізійної комісії.
17) Уповноваження особи на підписання цивільно-правових договорів з членами Ревізійної комісії.
18) Обрання членів Правління Товариства.
19) Затвердження Положення про Загальні збори акціонерів Товариства.
20) Затвердження Положення про Наглядову Раду Товариства.
21) Затвердження Положення про Ревізійну комісію Товариства у новій редакції.
22) Затвердження Положення про Правління Товариства.

З документами, пов'язаними з порядком денним зборів, акціонери (їхні представники) можуть ознайомитись особисто з 11 березня до 11 квітня 2011 року з 8:00 до 16:00 у робочі дні за адресою: м. Запоріжжя, пр. Леніна, 8, будівля заводоуправління, каб.№11. Відповідальна за порядок ознайомлення акціонерів з документами Заступник Голови Правління з фінансів та планування Золотаревська І.М.

Перелік акціонерів для реєстрації буде складено станом на 11 квітня 2011 року.

Основні показники фінансово-господарської діяльності:

Показники	Одиниці виміру	Період	
		Звітний	попередній
Усього активів	тис. грн.	4 427 048	4 599 869
Основні засоби	тис. грн.	1 360 149	1 434 669
Довгострокові фінансові інвестиції	тис. грн.	316 595	299 230
Запаси	тис. грн.	440 038	613 773
Сумарна дебіторська заборгованість	тис. грн.	1 873 916	2 071 839
Грошові кошти та їх еквіваленти	тис. грн.	172 823	10 637
Нерозподілений прибуток	тис. грн.	616 691	606 735
Власний капітал	тис. грн.	589 726	624 463
Статутний капітал	тис. грн.	605 970	605 970
Довгострокові зобов'язання	тис. грн.	513 850	339 349
Поточні зобов'язання	тис. грн.	2 100 797	2 423 189
Чистий прибуток (збиток)	тис. грн.	9 956	(158 756)
Середньорічна кількість акцій	шт.	673300	673300
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду	шт.	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	тис.грн.	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду	осіб	7188	7733

Правління ЗАТ "ЗАЗ"

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2. Контактний телефон: (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98, e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Пристрої електричні комплектні 31.20.3 (Лот 2: Випробувальний комплекс для наладки релейного захисту й автоматики). 3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті "Голос України" від 25.01.2011 р. №13 (5013) та на сайті НКРЕ № 103841. 4. Інформація про результати торгів: Торги відмінені у зв'язку з тим, що подано менше, ніж дві тендерні пропозиції.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 26.01.2011 р. по справі 19/154/10 визнано банкрутом ДП «Житлово-експлуатаційне управління «Гамма» ВАТ «Гамма» (м. Запоріжжя, код ЄДРОПУ 32740492).

Постановою Господарського суду Запорізької області від 31.01.2011 р. по справі 21/286/10 визнано банкрутом ПП «Алекс-трейд-плюс» (Запорізька область, смт. Якимівка, код ЄДРПОУ 36523613).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клименко О. Ю. Вимоги поточних кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 69063, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 44, оф. 33.

Постановою господарського суду Харківської області від 11.05.2010 р. по справі № Б-19/71-10 ТОВ "К.Р.О.К.-2006" (код ЄДРПОУ 34631708, адреса: м. Харків, вул. Киргизька, 15, кв. 202) визнано банкрутом.

Ліквідатор - УПФУ у Комінтернівському районі м. Харкова (м. Харків, вул. Дизельна, 8). Печатки та штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, установчі документи, бланки вважати недійсними.

Постановою господарського суду Харківської області від 01.06.2010 р. по справі № Б-24/57-10 ТОВ "Ремонтно-будівельне підприємство "Капітель" (код ЄДРПОУ 32761685, адреса: м. Харків, пров. Плеханівський, б. 3) визнано банкрутом.

Ліквідатор - УПФУ у Комінтернівському районі м. Харкова (м. Харків, вул. Дизельна, 8). Печатки та штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, установчі документи, бланки вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) Постановою від 02.02.2011 року по справі № 28/115 Приватне підприємство «Юра - Макс» (79037, м. Львів, вул. Богдана Хмельницького, 228, ідентифікаційний код 25545507, р/р № 26001301411907 відкритий у філії «Відділення ПАТ «Промінвестбанк» в м. Львові, МФО 325633) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ПП «Юра - Макс» призначено Каганяка Ігора Ярославовича (ліцензія серії АВ № 470263 від 16.03.2010 р., адреса: 79054, м. Львів, вул. Любінська, буд. 102, кв. 147, ідентифікаційний код 2666412135).

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 27 грудня 2010 року порушено провадження у справі № 46/579-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Універсальне музично-комерційне агентство» (місцезнаходження: 01013, м. Київ, вул. Будіндустрії, буд. 5, ідентифікаційний код 32303647, р/р - 26007014030022, 26008012730022 в ФВАТ «Укрексімбанк» у м. Києві, вул. Тельмана, буд. 5, МФО 380333, та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Пальшина Юрія Ігоровича (ліцензія серії АВ № 158204 від 21 серпня 2006 року, поштова адреса: 02166, м. Київ, вул. Волкова, буд. 16, кв. 10).

Претензії та заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Одеської області (м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) ухвалою від 26.01.2011 р. по справі № 32/132-10-4927 порушено провадження про банкрутство ТОВ «ЛСТК-Інвест» (Одеська область, Біляївський р-н, смт. Хлібодарське, вул. Радісна, 11, кв. 92, код ЄДРПОУ 31116782). Ухвалою господарського суду Одеської області від 04.02.2011 року розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Терещенка Олександра Васильовича (ліцензія серія АВ № 499054 від 15.12.2009 р.), 36002, м. Полтава, вул. Фрунзе, 113-б, кім. 1, т./факс (0532) 59-22-88.

Претензії приймаються протягом 30 календарних днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 08.02.2011 р. у справі № 15/3/2011/5003 визнано банкрутом приватне підприємство «Ока Плюс» (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2-А, код ЄДРПОУ 33685291, р/р № 26003012672400 в АТ «УкрСиббанк», МФО 351005). Ліквідатором призначено Белінську Наталію Олександрівну, ліцензія серії АВ № 499090 від 25.12.2009 р., 21000, м, Вінниця, вул. Тухачевського, 67/1. Заяви кредиторів банкрута приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Витяги про реєстрацію права власності на нерухоме майно № 1816636 від 24.10.2003 р., № 4028946 від 02.07.2004 р., № 5229716 від 02.07.2004 р. та № 5162346 від 22.10.2004 р., видані Комунальним підприємством "Ялтинське бюро технічної інвентаризації" Закритому акціонерному товариству "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" (08324, Київська обл., Бориспільський район, с.Гора, код ЄДРПОУ 20048090) вважати недійсними в зв'язку з їх втратою.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 10.02.2011 р. по справі № 19/200/10 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Радфот» (71100, Запорізька обл., м. Бердянськ, Мелітопольське шосе, 20; код ЄДРПОУ 32080181) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Андрія Анатолійовича (Ліцензія - серія АВ № 547676; Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 407, тел. (06153) 47-47-8).

ПП "КФКонсалтинг"
(надалі - організатор аукціону) повідомляє,

що 24 березня 2011 року о 13-00 за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А буде проведено аукціон з продажу майна ТОВ "Тайм 2002", юридична адреса - м. Суми, вул. Менделеєва, 4 (надалі - Продавець), а саме: Лот № 1: Трактор МТЗ-82-1, 2004 р.в.; а/м Citroen C3 Piuriel 1.6i, 2006 р.в., після ДТП; а/м ГАЗ 33104, 2008 р.в.; агрегат штучного сушіння трави. Початкова вартість 181600 грн. Лот № 2: А/м ВАЗ 21213, 2004 р.в.; а/підйомник КАМАЗ 65115 ПСС-121.30, 2008 р.в.; а/м ГАЗ 3110, 1999 р.в.; лінія з виробництва паливних брикетів; металевий ангар площею 559,5 м2 розташований за адресою Сумська обл., Недригайлівським р-н, с. Коровинці, вул., Леніна, 202А. Початкова вартість 658910 грн. Лот № 3: нежитлове приміщення площею 368 м2 розташоване за адресою м. Суми, вул. Глінки, 11. Початкова вартість 661280 грн. Початкова вартість вказана без урахування ПДВ.

Гарантійний внесок (10 % від початкової вартості лоту) перераховується на р/р 26004180000132 в ПАТ "ВіЕйБіБанк" МФО 380537, код 32185705, отримувач: ТОВ "Тайм 2002" або в касу підприємства.

Плата за реєстрацію заяви (реєстраційний внесок) складає 17,00 грн. та перераховується на р/р 26001750973011 в ХОФ АКБ "Укрсоцбанк" м. Харків МФО 351016, код 31397488, отримувач: ПП "КФКонсалтинг" або в касу підприємства.

Організатор аукціону: Приватне підприємство "КФКонсалтинг". Адреса: 40030, м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А, тел.(0542) 655-088, 650-495, 62-19-25. Відповідальна особа - Пінаєв Едуард Анатолійович. Час прийому: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 900 до 1800 години.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: ознайомлення з об'єктом продажу здійснюється за його місцезнаходженням. Телефон для довідок: (0542) 655-088. Час для ознайомлення з об'єктом продажу: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 900 до 1600 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні подати організатору аукціону: документ, що посвідчує фізичну особу або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внеску; заяву на участь в аукціоні, підписану і скріплену печаткою. Заявки приймаються з 900 до 1800 години кожний день тижня, крім суботи та неділі, за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49 А. Кінцевий термін прийому заявок 13год. 00хв. **21 березня 2011р.** У разі надходження однієї заявки проводиться викуп, дві і більше заявок - аукціон.

Подання особою (юридичною чи фізичною) заявки на участь в аукціоні розглядається як визнання нею того, що в подальшому вона не буде мати претензій до організатора аукціону і продавця відносно повноти та достовірності наданих їй в процесі проведення торгів.

Переможець аукціону зобов'язаний на протязі 30 днів укласти договір купівлі-продажу з ТОВ "Тайм 2002" в особі ліквідатора.

Переможець аукціону зобов'язаний внести остаточну суму (з урахуванням гарантійного внеску) на р/р 26004180000132 в ПАТ "ВіЕйБіБанк" МФО 380537, код 32185705, отримувач: ТОВ "Тайм 2002" або в касу підприємства, протягом строку вказаного у договорі купівлі-продажу майна.

СПОРТ

№ 33 (5033) ВІВТОРОК, 22 ЛЮТОГО 2011

Сьогодні в Україні хмарно, сніг. На дорогах ожеледь. Вітер північно-східний, південно-східний, 5—12 м/с, місцями пориви до 15—20 м/с. Температура вночі 9—16, удень 5—9 градусів морозу, на Лівобережжі вночі 17—26, удень 10—15 нижче нуля; на заході вночі 9—15, удень 5—11 морозу, на Закарпатті вночі 4—10, удень від 0 до 5 градусів морозу; на півдні вночі 2—13, удень 1—9, на крайньому півдні вночі 3 градуси морозу, удень 0—5 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 22 ЛЮТОГО

1651. Церковна реформа. Розкол православ'я, виникнення руху старообрядців. **1806.** Народився Левко Боровиковський, поет і етнограф, один із зачинателів української романтичної поезії. Уклав також словник української мови. **1894.** Засновано Український народний союз — першу організацію українців в Америці. **1900.** Гавайські острови стали територією Сполучених Штатів. **1943.** Народився письменник і політичний діяч Росії Едуард Лимонов (справжнє прізвище Савенко). **1990.** Уряд Великобританії опублікував «Хартію жертв злочинів». Нині відзначається в світі як день підтримки жертв злочинів.

Турнірна хроніка

Стрибки у воду. Мадрид (Іспанія). Етап Гран-прі. Трамплін, 3 м. **1. Ілля Кваша (Україна) — 497.00;** 2. Лі Шисін (Китай) — 483.35; 3. Кастро (Бразилія) — 469.45.

Біатлон.Ріднау-валь-Рідана (Італія). Чемпіонат Європи. Змагання розпочалися для України успішно: золоту медаль виборов Артем Прима. Нагадаємо, нещодавно Артем виграв дві золоті нагороди на Універсіаді в Туреччині. А в Італії він переміг в індивідуальних перегонах на 20 км, припустившись лише одного промаху.

1. Артем Прима (Україна) — 58:53.0 (0+0+1+0); 2. Євгеній Устюгов (Росія) — +9.7 (0+2+0+1); 3. Красимир Анєв (Болгарія) — +31.1 (1+0+0+1).

Фрістайл. Мінськ (Білорусь). Заключний етап Кубка світу з лижної акробатики. Друге «срібло» та третю нагороду в цьому сезоні виборов українець Станіслав Кравчук.

Дзюдо. Дюссельдорф (Німеччина). Кубок світу. Гран-прі. Вага 66 кг. 1. Фукуока (Японія). 2. Чо (Китай). **3. Дребот (Україна).** 90 кг. 1. Німан (Швеція). 2. Буффет (Франція). **3. Синявський (Україна).**

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Галичина» (Львів) — «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг). 68:80 (6:23, 15:17, 23:22, 24:18). «Говерла» (Івано-Франківськ) — «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя). 87:77 (26:20, 24:22, 18:21, 19:14). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Будівельник» (Київ). 49:68 (16:25, 18:10, 4:15, 11:18). «Одеса» — «Миколаїв». 74:71 (7:12, 30:13, 15:23, 22:23). «Київ» — «Донецьк». 65:87 (14:20, 14:27, 19:20, 18:20). «Азовмаш» (Маріуполь) — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 101:96 (35:15, 23:23, 17:29, 26:29).

«Будівельник» — 26 перемог, «Донецьк» — 24, «Азовмаш» — 21, «Говерла» — 20, «Дніпро» — 17, «Ферро-ЗНТУ», «Кривбасбаскет», «Миколаїв» — по 16, «Одеса» — 15, «Дніпро-Азот» — 12, «Хімік», «Галичина» — по 11, «Київ» — 8.

Вільна боротьба. Харків. Чемпіонат країни. Золоті медалі виграли: **55 кг.** Микола Айвазян (Київська область/Київ). **60 кг.** Юрій Баландюк (Львівська/Волинська області). **66 кг.** Дмитро Маленков (Київ). **74 кг.** Джамбулі Цотадзе (Дніпропетровська область). **84 кг.** Ібрагім Алдатов (Харківська область/Київ). **96 кг.** Павло Олійник (Хмельницька область). **120 кг.** Олександр Хоцяновський (Донецька область).

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. «Шинник» (Бобруйськ) — «Могильов». 3:4. «Вітебськ» — «Хімік-СКА» (Новополоцьк). 2:3. «Юність» (Мінськ) — «Брест». 4:2. «Металург» (Жлобин) — «Сокіл» (Київ). 1:2 (0:0, 1:2, 0:0). «Німан» (Гродно) — «Металургс» (Лієпая). 3:0. «Шахтар» (Солігорськ) — «Гомель». 4:2.

«Юність» — 127 очок, «Німан» — 121, «Металург» — 111, «Шахтар» — 94, «Гомель» — 81, «Сокіл», «Металургс» — по 80, «Брест» — 64, «Хімік-СКА» — 59, «Могильов» — 46, «Вітебськ» — 42, «Шинник» — 31.

Стамбульський ювілей Сьоміна

Футбол. Матч проти стамбульського «Бешикташа» минулого четверга став ювілейним, сотим, в єврокубках для нинішнього наставника київського «Динамо» Юрія Сьоміна **(на знімку)** у якості тренера.

— Не приховуватиму, мені цей факт приємний, — заявив російський фахівець. Така кількість матчів на міжнародному рівні, погодьтеся, — ще й колосальний досвід. Та й згадати є що. А тут команда піднесла мені такий дорогоцінний подарунок — дзвінку перемогу над «Бешикташем» — 4:1!

— А які матчі закарбувалися у пам'яті найбільше?

— Це, зрозуміло, кілька матчів із «Локомотивом»: перемога над міланським «Інтером» у Лізі чемпіонів, нічия з «Реалом» на «Сантьяго Бернабеу» в Мадриді і виграш у матчі з королівським клубом у Москві.

Серед матчів з київським «Динамо» тренер виразніше нічию в матчі Кубка УЄФА у Валенсії.

У порівнянні з періодом тренерства Валерія Газзаєва в нинішньому «Динамо» Юрія Сьоміна докорінної пертурбації майже не сталося, відбулася лише зміна амплуа деяких гравців.

— Нинішня гра «Динамо» у плані моделювання мало чим відрізняється від тієї, що спостерігалася за часів тренерства Валерія Газзаєва. Просто окремих футболістів використовуємо на інших позиціях, — **сказав у Стамбулі кореспондентові «Голосу України» пан Сьомін.** — Зазначу, що протягом попереднього періоду тривав процес змужніння молодих виконавців. Вони помітно додали і готові, мабуть, скласти конкуренцію досвідченим. Втім, переважна більшість гравців залишилася в команді. Ми, до речі, з Валерієм Георгієвичем обмінювалися думками та інформацією, коли він приходив до «Динамо» і коли йшов.

Фото Володимира КОТЛЕНКА (зі Стамбула).

Усі матчі — на телеекрані

Усі матчі 20 туру Прем'єр-ліги транслюватимуться на телебаченні.

3 березня, четвер. «Севастополь» — «Шахтар» (19.00, Перший національний, «Футбол»)

4 березня, п'ятниця. «Металург» (Запоріжжя) — «Іллічівець» (17.00, Перший національний, «Футбол»).

5 березня, субота. «Зоря» — «Волинь» (13.00, Перший національний, «Футбол»).

«Металург» (Донецьк) — «Динамо» (15.00, «Футбол»).

«Ворскла» — «Металіст» (17.00, «Футбол»).

«Кривбас» — «Оболонь» (17.00, «2+2»).

6 березня, неділя. «Дніпро» — «Таврія» (15.00, «2+2»).

«Арсенал» — «Карпати». 17.00, «2+2»).

ФК «Львів» може припинити існування

Завтра може зникнути другий львівський клуб. Не виключено, що ухвалять рішення про ліквідацію ФК «Львів». По це заявив журналістам президент клубу Юрій Кіндзерський:

— Перемовини, які ми вели з потенційними спонсорами, на жаль, позитивного результату не дали. Якщо в понеділок або вівторок не буде жодних конкретних зрушень з боку фірм і людей, які цікавляться футболом, то я розпочну процедуру зняття футбольного клубу. Отже, повторюю, якщо до середи після зустрічі з керівництвом області, міста і розмов із людьми, з якими тривають перемовини, не буде результату, ми приймаємо рішення. Такий клуб як ФК «Львів» просто може зникнути з футбольної карти України.

«Зубастик» створює агенцію

Бразилець Роналдо (на прізвисько Зубастик), котрий завершив футбольну кар'єру минулого тижня, має намір заснувати власну спортивну агенцію. За повідомленнями бразильських ЗМІ, вона матиме назву 9ine Sports § Entertainment. Частки в бізнесі 34-річного дворазового чемпіона світу та його агента становитимуть по 45 відсотків. Компанія базуватиметься в Сан-Паулу.

Нагадаємо, що Роналдо тричі визнавався футболістом року за версією ФІФА (1996, 1997, 2002 роки) і двічі в складі збірні Бразилії ставав чемпіоном світу (у 1994 і 2002 роках). Він забив у фінальних стадіях чемпіонатів світу 15 м'ячів, що залишається абсолютним рекордом.

Барон довіряє групі

Організаційний комітет з підготовки Олімпійських ігор у Лондоні в 2012 році оголосив склад групи, котра займатиметься підготовкою церемонії закриття Ігор. До неї увійшов провідний хореограф і художній керівник Кім Гевин. За його плечима постановки багатьох вистав, а також шоу для групи Take That. Керівником церемонії призначена Ес Девлін, яку називають «королевою і поетесою світла». Одна з найвідоміших театральних дизайнерів Європи працювала з такими світовими зірками як Леді Гага, Каньє Уест, Pet Shop Boys. Композитором церемонії став Девід Арнольд, котрий писав музику для Іггі Попа й Джорджа Майкла, а також до п'яти фільмів про Джеймса Бонда.

Нагадаємо, що режисером церемонії відкриття став оскароносний Денні Бойл. «Ми раді, що найкращі британські таланти приєдналися до нас. Церемонії закриття та відкриття у надійних руках», — наголосив голова організаційного комітету, видатний британський легкоатлет, олімпійський чемпіон 1980-го (Москва) і 1984-го (Лос-Анджелес) років барон Себастьян Коу.

Склад визначатиме рада

Біатлон. У Ханти-Мансійську (Росія) з 3 по 13 березня відбудеться чемпіонат світу. Там змагатиметься також чималий загін українських спортовців, серед яких, сподіватимемося, будуть претенденти на нагороди. Втім, не поспішатимемо з прогнозами, а назвемо тих, хто вирушить на світовий турнір.

Це Наталія Бурдига, Оксана Хвостенко, Олена Підгрушна, Валентина Семеренко, Віта Семеренко, Інна Супрун; Сергій Седнєв, Андрій Дериземля, Сергій Семенов, Олег Бережний, Олександр Біланенко, Артем Прима. А очолює збірну України **Василь Карленко.**

— Рішення про участь у видах програми змагань прийматиметься тренерською радою збірної вже під час чемпіонату, оскільки намічені плани дещо підкорегували хвороби спортсменів, — сказав пан Карленко. — 16 лютого основна частина команди прибула на місце стартів до Ханти-Мансійська з Італії та США, де відбувалися 6-й, 7-й і 8-й етапи Кубка світу. А вже наступного дня розпочалася заключна частина підготовки до чемпіонату світу.

Грають наші суперники

Футбол. Результати суперників українських клубів у національних чемпіонатах.

Італія. «Дженоа» — «Рома». 4:3. Голи: Паласіо, 52, 75, Палоскі, 68, 86 — Мексес, 6, Ніколас Бурдіссо, 16, Тотті, 51.

Римляни примудрилися програти, ведучи у рахунку 3:0! Після цієї невдачі наставник «Роми» Клаудіо Раньєрі офіційно подав заяву про відставку. Президент клубу Розелла Сенсі її прийняла. А новим тренером римлян став 36-річний Вінченцо Монтелла.

Німеччина. «Байєр» (Леверкузен) — «Штутгарт». 4:2. Голи: Кісслінг , 7, 90, Кастро, 41, Рейнартц, 81 — Гарник, 16, Кузманович, 52.

Туреччина. «Бешикташ» (Стамбул) — «Фенербахче». 2:4. Голи: Даг, 44, Тораман, 50 — Уйсал, 5 (у власні ворота), Алекс де Соуза, 65 (п), 72, 75. **Вилучено** Феррарі («Бешикташ», 63).

Фіаско у матчі Ліги Європи на своєму полі проти київського «Динамо» (1:4), либонь, надто засмутило «Бешикташ». Адже він знову зазнав невдачі. «Чорні орли» поступилися в поєдинку чемпіонату Туреччини, приймаючи інший столичний клуб — свого одвічного суперника «Фенербахче». І цього разу господарі були вкрай знервовані, бо знову не обійшлося без вилучення.

На знімку: півоборонець «Фенербахче» Алекс де Соуза забив три м'ячі «Бешикташу».

Фото з сайта ФК «Фенербахче».

Над номером працювали:
Леонід БРОВЧЕНКО, Тетяна УВЄРОВА, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 19257

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»